

Terrassa en Comú

Programa electoral

Eleccions Municipals, 24 de maig de 2015

Terrassa
En Comú

Terrassa, maig de 2015

És l'hora del canvi, és l'hora de la gent,
és l'hora de guanyar, i de fer-ho en comú!

Terrassa en Comú

INDEX

TERRASSA Projecte de futur	4
Procediment.....	7
BLOC 1. Emergència Social. Per garantir la dignitat i els drets bàsics.....	9
Àmbit 1.1 Alimentació. Cap a la garantia d'un dret bàsic.....	9
Àmbit 1.2 Emergència habitacional. No hi ha existència digna sense un habitatge digne.....	11
Àmbit 1.3 Pobresa energètica. Som ciutadania, no clients. Són drets, no mercaderies.....	12
Àmbit 1.4 Renda. Fer de l'equitat un principi, per una renda garantida de ciutadania d'acord a la Llei.....	13
Àmbit 1.5 Drets de ciutadania, per a tots i totes.....	14
Àmbit 1.6 Ocupació.....	16
BLOC 2. Canvis estructurals. Per avançar cap a una Terrassa fèrtil i sostenible.....	18
Àmbit 2.1 Model productiu i treball. Per un nou model productiu i de consum al servei de les persones.....	18
Àmbit 2.2 Pressupostos, fiscalitat i anàlisi econòmica.....	21
Àmbit 2.3 Drets laborals.....	23
Àmbit 2.4 Habitatge digne en totes les seves formes.....	23
Àmbit 2.5 Urbanisme i Territori. La ciutat contínua.....	25
Àmbit 2.6 Energia. Per fer de la transició energètica una oportunitat.....	26
Àmbit 2.7 Remunicipalitzar el servei integral de l'aigua.....	28
Àmbit 2.8 Consum de proximitat i sobirania alimentària. Per una ciutat fèrtil i saludable.....	30
BLOC 3. Drets socials. Per una ciutat saludable i humana.....	33
Àmbit 3.1 Educació per guanyar en comú l'equitat, l'èxit educatiu i la cohesió social.....	33
Àmbit 3.2 Salut en totes les polítiques.....	36
Àmbit 3.3 Cultura per a una ciutadania lliure i crítica.....	38
Àmbit 3.4 Gènere per guanyar en comú l'equitat de gènere.....	40
Àmbit 3.5 Persones grans i dependència.....	41
Àmbit 3.6 Infància, adolescència i joventut.....	44
Àmbit 3.7 Diversitat afectivo-sexual.....	45
Àmbit 3.8 Diversitat funcional o discapacitat.....	47
Àmbit 3.9 Esport, oci i salut a la ciutat.....	48
Àmbit 3.10 Espai públic.....	50
Àmbit 3.11 Seguretat humana: convivència, prevenció i protecció.....	51
Àmbit 3.12 Mobilitat segura, sostenible i saludable per a tothom.....	52
Àmbit 3.13 Avancem cap al residu zero: menys residus, més reutilització, més reciclatge.....	54
Àmbit 3.14 Per una Terrassa amb qualitat ambiental i qualitat de vida.....	56
Àmbit 3.15 Usos i gestió del temps.....	57
Àmbit 3.16 Cooperació i desenvolupament.....	58
Àmbit 3.17 Benestar animal.....	60
BLOC 4. Transformem i obrim les institucions. Per construir democràcia, ciutadania i comunitat....	62
Àmbit 4.1 Transparència en la gestió pública.....	62
Àmbit 4.2 Participació ciutadana.....	64
Àmbit 4.3 Rendició de comptes.....	65
Àmbit 4.4 Societat de la informació i el coneixement.....	66
Àmbit 4.5 Governança.....	67
Àmbit 4.6 Democràcia directa.....	68
Àmbit 4.7 Govern Obert.....	69
Àmbit 4.8 Dret a decidir. Dret a decidir-ho tot i en comú.....	69
Àmbit 4.9 Mitjans de comunicació públics de proximitat i de qualitat.....	70

TERRASSA Projecte de futur

Terrassa en Comú és un projecte que ha nascut per la interpel·lació del moment. D'una lectura de la realitat i d'entendre que ens trobem en un moment excepcional, una situació d'emergència a la qual hem de donar resposta i una situació d'inèrcia que ens porta a la paràlisi. Aquest context exigeix un projecte de canvi que posi les institucions al servei de la ciutadania.

Podríem dir que la ciutat de Terrassa camina, però cada cop més lentament, i el que és pitjor: cada cop més desorientada. No existeixen les idees que han d'orientar les accions a prendre i que han d'aportar sentit a les decisions polítiques que pren la ciutat.

Creiem que liderar políticament una ciutat vol dir fonamentalment aportar les idees, les visions de futur que motivin i empenyin la ciutat a caminar conjuntament i fermament cap a un objectiu clar, fent protagonistes als ciutadans. Liderar políticament vol dir contribuir a recuperar la il·lusió d'un futur millor, a gaudir de viure a Terrassa. En definitiva, a aportar a un projecte de futur, per què una candidatura política ha de ser quelcom més que una suma de propostes.

Tanmateix, des de Terrassa en Comú també tenim molt clar que el projecte de futur no pot ser una aventura individual. No pot ser un projecte excloent. No serà únicament per a uns pocs privilegiats. El projecte de futur que proposem és un projecte col·lectiu. Un projecte, capaç d'aportar una visió integral de la ciutat. Un projecte en què tots els seus barris siguin igual d'importants. I un projecte que no s'oblidi de ningú. Un projecte que requerirà ser construït en comú.

El projecte que us presentem és allò que pretén donar coherència conjunta a totes les propostes, són les idees que justifiquen i donen sentit al canvi que us proposem. Per què en el fons és el que ens ha de permetre recuperar el futur. Sense projecte no hi ha futur.

És evident que estem en un moment en què el model que va dirigir el camí de la ciutat ha caducat. Els barris han millorat el seu nivell de qualitat urbana i de dotacions, però encara a hores d'ara són barris sense cohesionar amb el conjunt de la ciutat. La terciarització de l'activitat econòmica ha significat un procés de desindustrialització de la ciutat. I davant aquesta situació, la ciutat viu de la improvisació política.

El projecte de futur de la ciutat de Terrassa que proposem passa per una nova manera d'entendre la política, aconseguir equilibrar i harmonitzar el seu espai físic amb el seu teixit social.

Una nova manera d'entendre i practicar la política que ha de perseguir un objectiu fonamental: retornant l'Ajuntament a la seva gent.

Hem de superar els límits que existeixen actualment i que impedeixen prendre les mesures que són necessàries. Quins són aquests límits? Per una banda, el marc competencial de l'administració local; per una altra, l'existència de taps, és a dir, determinats rols i hàbits que existeixen a la ciutat i que actuen com a limitadors del potencial existent.

Taps que han generat una incapacitat d'acció manifesta i que han anteposat criteris individuals a criteris col·lectius. Per fer saltar els taps, i retornar l'Ajuntament a la seva gent cal llibertat d'acció. Nosaltres som lliures, no tenim hipoteques, i aixecarem els taps i prendrem les mesures que calen per a fer-ho possible.

Respecte a l'espai físic de la ciutat, hem viscut una època en què l'acció urbanística s'ha fonamentat en omplir la ciutat, és a dir, en edificar i créixer com a mecanisme-motriu del desenvolupament. En canvi, ara ens trobem que molts d'aquests plans estan buits. I aquesta és la clau. Creiem que som capaços de recuperar i activar aquests buits, per tant, cal superar la tendència del creixement quantitatiu i iniciar un període en què l'accent se centri en la qualitat, l'equitat i la sostenibilitat, en definitiva en la resiliència.

Respecte al fet de viure a la ciutat i la qüestió de l'habitatge, hauríem de tenir present que, malgrat que es tracti d'una qüestió que associem a l'esfera privada de cada persona o de cada família, l'habitatge també ha de ser considerada una qüestió col·lectiva. Els desnonaments, la precarietat dels habitatges o la pobresa energètica ens afecten a tots. I ens fan una mica menys ciutadans a tots.

En relació a l'espai públic, més enllà dels seus requeriments obligats vinculats a l'accessibilitat universal, la perspectiva de gènere i la seguretat, proposem que el repensem des d'una nova perspectiva: des de la perspectiva dels nostres infants. La ciutat i, fonamentalment, l'espai públic, és el principal medi en el qual es desenvolupen. Si aconseguim que la ciutat sigui amable amb els infants, si superem els espais de protecció i aconseguim que els nens i nenes guanyin autonomia espacial, hi guanyarem tots.

Durant molt de temps la preocupació urbanística s'ha focalitzat en el ple. Estem en un moment adequat per valorar els buits urbans i els espais naturals i agraris, l'anomenada Anella Verda, no com a espais a l'espera de ser omplerts sinó com espais que pel fet de ser lliures poden aportar uns valors i unes qualitats específics.

Pensant en la seva dimensió social, el repte és fer de Terrassa una ciutat on tothom pugui desenvolupar el seu projecte de vida, i ho pugui fer (i això és molt important!) gaudint de la ciutat. I per això són imprescindibles tres condicions bàsiques i en aquest ordre: salut, educació i ocupació.

Respecte a la salut, en primera instància hem de perseverar una ciutat que vetlli per la qualitat de la sanitat pública i que garanteixi l'ús eficient i transparent dels recursos públics. Ara bé, la salut no es limita al sistema sanitari. Cal fer de la "salut en totes les polítiques" una manera de governar.

La segona condició és l'educació. Estem convençuts que tenir una ciutat amb persones formades vol dir una ciutat amb millor capacitat per innovar i, per tant, amb més capacitat de generar oportunitats. Hem de superar la institucionalització de l'educació, i avançar cap a un concepte d'educació que sigui orgànic a la ciutat de manera transversal, a totes les edats i en tots els espais, combatent l'exclusió i la discriminació educativa.

I volem avançar cap a una economia del coneixement, de la cooperació i el treball en xarxa, de la creativitat, que fomenti el teixit productiu i que generi noves

ocupacions amb més qualificació i formació i, per tant, feines més estables i amb millor remuneració. Una economia amb vocació de transformació i innovació social.

En la seva essència, el projecte de futur que us proposem significa una nova manera d'entendre el desenvolupament de la ciutat, que deixi enrere desmesurades pretensions de gran ciutat i es centri en la millora de la qualitat de vida dels seus ciutadans i ciutadanes. I tenint en compte tot els arguments i criteris que ja hem explicat, això ho podrem fer per què tenim el convenciment i ens basem en tres coordenades de canvi:

1. De la capital que competeix, a la ciutat que coopera i treballa en xarxa.
2. De la gran ciutat, a una ciutat a escala humana.
3. De la ciutat en expansió, a la ciutat autosuficient.

Per tant, tres coordenades: una ciutat que treballa en xarxa, una ciutat a escala humana i una ciutat autosuficient, que defineixen un projecte que ens convida a imaginar una ciutat millor.

I, si som capaços d'imaginar-la, serem capaços d'il·lusionar-nos i d'avançar cap al futur construint en comú aquesta millor ciutat.

Procediment

A Terrassa en Comú entenem que per aconseguir resultats diferents cal fer les coses de manera diferent. Aquest programa és una prova del que significa aquesta nova manera de fer. És el resultat d'un procés col·laboratiu, obert i participatiu, i ha estat sotmès a esmena i validació ciutadana.

El treball va començar a l'octubre de 2014 amb la creació dels eixos temàtics i la Comissió de continguts, espais connectats a l'estructura de Terrassa en Comú (en aquell moment Guanyem Terrassa), però oberts a tothom que volgués participar, que va aportar documentació, reflexió, debat i propostes bàsiques per l'elaboració del programa.

Després d'haver signat l'acord de confluència entre els grups que formen part de Terrassa en Comú, a mitjan febrer, es va crear la taula de programa i les taules temàtiques. Les taules són espais oberts a tothom, que compten amb la participació d'un volum molt important de persones que han treballat en la redacció dels 44 àmbits temàtics que defineixen el programa. Una altra via de participació molt important ha estat la pàgina web, amb tres etapes de participació:

- a. Presentació de propostes
- b. Priorització de propostes
- c. Validació del programa

El treball als barris ha estat també una altra via de tramesa de propostes, mitjançant els mapes apreciatius. Una metodologia de recollida dels aspectes positius del barri segons les opinions de la ciutadania, que evita partir de la queixa particular i proporciona una mirada més comú en la recollida de plantejaments.

L'estructura del programa està dividida en quatre blocs:

Bloc 1. Emergència social. Per garantir la dignitat i els drets bàsics.

En aquest bloc trobaràs mesures que pretenen plantar cara a la situació d'emergència social que viuen moltes persones a Terrassa, com a conseqüència d'una crisi que s'ha gestionat en interès dels més poderosos i que ha generat encara més patiment i més pobresa. Propostes que volen garantir els drets més bàsics, com ara el dret a l'habitatge, a l'alimentació i al subministrament d'aigua, llum i gas, entre d'altres.

Bloc 2. Canvis estructurals. Per avançar cap a una Terrassa fèrtil i sostenible.

En aquest bloc trobaràs mesures que pretenen transformar el model productiu i econòmic de Terrassa posant unes noves bases que substitueixin les que ens han portat a aquesta crisi i que ja no representen una opció de futur per a la ciutat. Propostes que aposten per una economia i un sistema urbà socialment just, ecològicament viable i construït per i amb les persones, i no al servei dels capitals.

Bloc 3. Drets socials. Per una ciutat saludable i humana.

Les persones han de ser el centre de l'actuació de l'Ajuntament per fer de Terrassa una ciutat més humana i amable per a tots els seus habitants, sigui quina sigui la seva edat, el seu gènere, els seus orígens i les seves capacitats. Trobaràs mesures per garantir el dret a l'educació, en sentit ampli, el dret a la salut o el dret a una mobilitat que no generi fum i soroll.

Bloc 4. Transformem i obrim les institucions. Per construir democràcia, ciutadania i comunitat.

I per poder fer realitat totes aquestes mesures necessitem un ajuntament obert i transparent que torni la capacitat de decisió a la ciutadania com a garantia de que sempre es prioritza el bé comú. Trobaràs propostes per fer possible que els representants municipals escollits actuïn d'acord amb un codi ètic i que rendeixin comptes de manera continuada d'allò que fan i perquè ho fan, garantint en tot moment l'accés a tota la informació econòmica, contractacions i execució de plans i programes.

BLOC 1. Emergència Social. Per garantir la dignitat i els drets bàsics.

Propostes per una Terrassa que planti cara a l'emergència social. Un dels aspectes que cal destacar de la crisi és l'impacte que aquesta ha tingut en la pèrdua de benestar de les persones. L'augment sostingut de l'atur ha empobrit a bona part de la població. Ens trobem en un moment d'emergència social on milers de famílies pateixen els efectes d'una crisi econòmica i social producte d'un model econòmicament suïcida, socialment regressiu i ambientalment insostenible.

Però en aquesta situació de patiment de les persones, les polítiques socials no han prioritzat donar cobertura a les necessitats bàsiques i als drets socials. La causa principal per la qual infants i adults no accedeixen a una alimentació adequada és el procés d'empobriment econòmic que pateixen les famílies. Tampoc hi ha existència digna sense un habitatge digne: a Terrassa es produeixen una mitjana de tres desnonaments diaris. En aquests moments a la ciutat hi ha 1.130 llars que necessiten ajuts municipals per fer front al pagament de l'energia, però s'estima que hi poden haver unes 5.000 llars amb dificultats. En aquesta situació de vulnerabilitat i pobresa es troben bona part de les persones immigrades, arribant a condicions d'extrema exclusió en el cas de persones en situació administrativa irregular.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 24.3, estableix que “les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen”, però les prioritats polítiques del govern de la Generalitat no han anat mai en aquesta línia.

És en relació a aquests drets fonamentals i en aquest context d'emergència que definim els següents compromisos:

Àmbit 1.1 Alimentació. Cap a la garantia d'un dret bàsic.

L'augment sostingut de l'atur i la crisi han creat una situació d'empobriment i d'emergència social. El resultat de tot plegat és la manca de cobertura de necessitats bàsiques, entre elles l'alimentació.

L'alimentació és un dret fonamental que condiciona enormement poder gaudir de la resta de drets. A la nostra ciutat, entre el gener i l'octubre de 2014, un total de 3.721 famílies van ser beneficiàries dels lots d'aliments, es van repartir un total de 22.708 lots, i els serveis socials hi van destinar 143.630 euros.

Davant d'aquesta situació existeix el risc d'instal·lar la idea que la pobresa es resol amb el repartiment d'aliments o ajudes materials; i no activant el sentit crític i la corresponsabilitat cívica i política de la ciutadania davant una greu desigualtat en relació, no només a la cobertura de necessitats bàsiques, sinó també al desmantellament d'una xarxa de protecció i promoció social que està clarament esquarterada. Cal activar el

potencial, la participació i l'apoderament dels beneficiaris en donar resposta a les seves necessitats, d'una manera molt més transversal, inclusiva i transformadora. En aquest àmbit, Terrassa en Comú proposa:

1. **Garantir el dret a l'alimentació bàsica de totes les persones que ho necessitin, un dret que cal incloure com a tal dins la cartera de serveis socials, amb l'augment de pressupost per a la cobertura d'aquesta necessitat.**
2. **Incrementar la normalització de les actuacions relacionades amb la distribució solidària d'aliments, sia per mitjà de sistemes com ara la targeta solidària d'aliments, que no desnaturalitzen el rol de la família en l'adquisició d'aliments; o per mitjà de procediments que normalitzin la distribució d'aliments.**
3. **Promoure la responsabilitat social corporativa de les empreses distribuïdores d'aliments (com supermercats) en l'aportació i en l'aprofitament dels aliments, i en la seva implicació en les actuacions de distribució solidària d'aliments.**
4. **Millorar les estratègies de prevenció i detecció de malnutrició infantil a escala local, mitjançant el seguiment de protocols ja establerts.**
5. **Fomentar la creació d'estructures de coordinació per articular el treball de detecció de casos de malnutrició infantil.**
6. **Planificar la provisió gratuïta de places suficients de casals i colònies d'estiu per garantir que tots els infants en situació de pobresa, i amb possibles problemes de malnutrició infantil, puguin participar en aquestes activitats de lleure i tenir garantit, com a mínim, un àpat diari durant aquesta època de l'any.**
7. **Fomentar l'accessibilitat econòmica a les escoles bressol i als serveis de menjador escolar, amb la millora dels sistemes de tarifació social i amb la convocatòria d'ajuts per a l'escolarització d'infants de 0 a 3 anys que es trobin en situacions socioeconòmiques desfavorides.**
8. **Condicionar la partida pressupostària d'ajuts de menjador escolar a les necessitats socials i econòmiques existents, per garantir que tots els alumnes que no tenen recursos suficients per sufragar l'accés a aquest servei percebin l'ajut.**
9. **Donar suport econòmic per garantir el funcionament del servei de menjador als instituts de secundària els cinc dies de la setmana, tinguin jornada compactada o no, i garantir la provisió de beques, mitjançant projectes d'alimentació saludable.**
10. **Donar suport econòmic a iniciatives com "La Trobada, el restaurant del temps", projectes de restauració que cobreixen la necessitat alimentària apoderant i fent partícips a les persones que en formen part.**

Àmbit 1.2 Emergència habitacional. No hi ha existència digna sense un habitatge digne.

A Terrassa es produeixen una mitjana de tres desnonaments diaris. Aquestes situacions provoquen múltiples problemes de salut físics i psicològics, d'exclusió social, a més d'un gravíssim problema per a la infància i l'evident incompliment dels drets humans.

La majoria de desnonaments que es produeixen a la nostra ciutat s'executen sobre l'habitatge principal (primer habitatge) davant la impossibilitat de fer front al pagament, a causa de la manca d'ingressos en la unitat familiar. En un principi, els impagaments eren majoritàriament d'hipoteques, però cada dia són més els casos relatius a lloguers. Actualment a Terrassa comptem amb la OFIMEH, un servei d'intermediació entre les persones afectades i les entitats bancàries. No obstant això, aquest servei hauria de posicionar-se cap el costat més vulnerable i vetllar pels seus interessos. D'altra banda, existeix el protocol d'actuació en risc de desnonament, que no acaba de funcionar, cosa que es fa evident cada dia. Cal una major coordinació entre serveis socials, l'Ajuntament, la Generalitat, la OFIMEH, els jutjats i la PAH. No podem negar que aquest Ajuntament va donar un gran pas en fer complir la llei i multar els bancs per tenir habitatges buits, que haurien d'estar complint una funció social en un moment d'emergència habitacional. Tanmateix, cal plantejar una manera més ràpida i contundent per abordar aquest problema. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Declarar Terrassa una ciutat lliure de desnonaments.** Apel·lant als articles 43, 33 i 24 de la Constitució Espanyola, a l'article 1 de la Llei Catalana pel dret a l'habitatge, a l'art. 26 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i als Drets Humans.
2. **Crear un nou protocol d'actuació en risc de desnonament** i garantir una coordinació efectiva entre els diferents serveis socials, la Generalitat, l'OFIMEH i els jutjats, i treballar conjuntament amb la societat civil organitzada, la PAH i altres entitats.
3. **Fer un diagnòstic dels pisos buits existents a la ciutat;** s'estima que n'hi ha uns 15.000. Estudiar a qui pertanyen aquests pisos: quants són d'entitats bancàries o de les seves immobiliàries; quants són de l'Ajuntament, i perquè estan buits; quants són d'associacions mercantils, i com podem negociar amb elles; i quants són de particulars.
4. **Crear una comissió multidisciplinària que s'encarregui del procés de les multes a bancs i grans immobiliàries.** Aquesta comissió hauria d'encarregar-se d'aquest procés i també de fer seguiment del pagament de les quotes en les comunitats de veïns i dels impostos respectius, així com del manteniment dels habitatges, locals o solars. Si les multes a les entitats bancàries fossin més elevades s'aconseguiria més pressió per aconseguir una major cessió d'habitatges o poder tenir més recursos per invertir en habitatge.
5. **Prioritzar, en cas de desnonament i tot estudiant cada cas amb la família afectada l'assignació d'un pis d'emergència o lloguer social gestionat per l'Ajuntament, que aquest sigui el més pròxim possible a la ubicació de l'escola habitual dels**

menors, per tal de garantir que l'entorn de l'infant s'alteri el mínim possible i prioritant l'atenció al menor.

6. **Estudiar la regularització de les situacions d'ocupació d'habitatge**, fent una intermediació amb el banc propietari, si fos el cas, i intentar legalitzar la situació d'aquestes famílies. Intervenir també amb la comunitat de veïns, si es donen casos d'impagament i/o conflictes en la convivència.
7. **Definir qui gestiona els pisos d'emergència**, com i sota quines normatives. Aquests pisos han de ser temporals i s'han d'evitar en la mesura del possible quan hi hagi menors.
8. **Crear complicitat entre les entitats socials i l'Ajuntament**. Comptar amb l'experiència dels moviments socials en emergència habitacional i anar de la mà per buscar la millor solució possible.
9. **Reforçar l'assessorament i obrir una línia d'ajuts socials a les comunitats de veïns** per tal d'iniciar la rehabilitació de façanes, baixants i altres elements estructurals i fer millores a l'accessibilitat dels edificis. En aquests moments moltes comunitats de veïns es troben amb un gran problema a causa dels problemes econòmics de la majoria.

Àmbit 1.3 Pobresa energètica. Som ciutadania, no clients. Són drets, no mercaderies.

Manquen nous criteris que regulin l'accés als subministraments d'aigua, llum i gas, que considerem de primera necessitat, juntament amb d'altres com l'alimentació, l'habitatge i el treball. El marc jurídic regulador de l'accés a aquests subministraments els considera béns de mercat i no drets.

És imprescindible un canvi de paradigma polític a l'Estat i a Catalunya en la concepció del dret d'accés a aquests serveis bàsics, són drets de ciutadania i com a tals s'han de concebre i regular. Només d'aquesta manera es podrà solucionar aquesta problemàtica i es podrà trencar un cercle viciós que obliga a transferir una important quantitat de recursos municipals a les companyies subministradores per tal d'evitar talls de subministrament.

També és important tenir en compte que la pobresa energètica és una més de les conseqüències de la manca de treball i de la manca de cobertura social (prestacions socials per desocupació, renda garantida de ciutadania, etc.), i el seu abordatge està relacionat amb altres propostes per garantir els drets socials. El pressupost municipal destinat a ajuts als subministraments s'ha incrementat més d'un 1.000% des de l'any 2007 i el 2014 es van dedicar uns 250.000 euros del pressupost municipal a aquest concepte. El 2013 es va posar en marxa la Tarifa Social de l'aigua que bonifica el 90% de la quota fixa, i el 2015 s'ha ampliat en més d'un 40% el nivell de renda que dona dret a la Tarifa Social.

Al gener de 2015 va entrar en vigor una modificació del Codi de Consum català que pretén evitar els talls de subministrament d'aigua, llum i gas a famílies en situació de vulnerabilitat. No obstant això, per a la seva aplicació cal la creació d'un Fons

Econòmic per la pobresa energètica que s'haurà de dotar amb aportacions de la Generalitat i de les companyies subministradores. Cal tenir en compte que les condicions energètiques de molts dels habitatges que hi ha a la ciutat són molt ineficients. També cal millorar el nivell de coneixement de totes les tarificacions socials i dels mecanismes per aturar talls de subministrament. És imprescindible facilitar a les famílies en aquesta situació la informació, la intermediació amb les companyies corresponents i el suport en la tramitació. Finalment, no es pot obviar la situació d'aquelles persones que viuen en pisos ocupats que no poden disposar de contracte de subministrament i es veuen obligades a manipular instal·lacions, amb la consegüent situació de risc per la seva seguretat i la d'altres persones. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Garantir els subministraments mínims d'aigua, llum i gas a famílies en situació de vulnerabilitat econòmica.** Mantenir la dedicació pressupostària actual, i ampliar-la si s'escau, garantint els recursos per fer front a les factures d'aquests subministraments a aquelles famílies en situació de vulnerabilitat econòmica. Reclamar que es doti de recursos el fons econòmic creat per la Generalitat de Catalunya i que les empreses subministradores hi participin.
2. **Crear un punt d'informació sobre el dret d'accés a subministraments bàsics,** que actui com a finestreta única per informar, assessorar i donar suport a la tramitació de tarifes socials, ajornaments i fraccionaments de deutes a les persones que tinguin dificultats per fer front al pagament o estiguin en risc de tall de subministrament. També, reforçar la informació en aquest àmbit dels serveis ja existents d'atenció a la ciutadania i altres portals d'atenció directa.
3. **Impulsar iniciatives conjuntes del món local per pressionar en matèria normativa tant a l'Estat com a la Generalitat,** per tal d'assegurar que es garanteixi, per llei, el dret a un consum mínim vital en aigua, electricitat i gas.
4. **Vetllar pel compliment del Protocol de prevenció de talls de subministrament d'aigua** per garantir que cap persona a Terrassa en situació de vulnerabilitat econòmica es vegi privada d'aquest subministrament.
5. **Incrementar els recursos destinats a informació, sensibilització i educació de la ciutadania** sobre mesures d'estalvi i eficiència que, sense requerir cap despesa addicional, disminueixen la factura energètica alhora que contribueixen a reduir les emissions.

Àmbit 1.4 Renda. Fer de l'equitat un principi, per una renda garantida de ciutadania d'acord a la Llei.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 24.3, estableix que “les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen”. El Govern de la Generalitat haurà de contemplar en el projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya la partida pressupostària necessària per garantir l'efectivitat d'aquesta Llei. En aquests moments les persones amb ingressos insuficients poden tramitar la Renta Mínima

d'Inserció, a Terrassa a l'octubre de 2014 hi havia un total de 1.427 expedients vigents, amb un total de 3.000 persones beneficiàries. Però la legalitat vigent exclou de l'accés a la prestació econòmica les persones que només presentin una problemàtica laboral derivada de la manca o pèrdua de feina, que no acreditin una dificultat social o d'inserció laboral afegides i que no requereixin cap tipus d'intervenció social i continuada. Alhora, les dificultats de renovació d'aquestes prestacions, pels obstacles derivats dels nous requisits establerts, deixen moltes famílies potencialment perceptores llargs períodes de temps sense aquests ingressos. L'Ajuntament com a representació de la ciutadania i com administració pública de proximitat ha de prestar els serveis que se li atribueixen, i els altres nivells de l'administració han de fer els que el pertoca per fer-ho possible. S'han de garantir serveis públics municipals de qualitat i per tothom que ho necessiti, amb una contribució justa pel seu finançament. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Treballar per aconseguir una renda garantida de ciutadania al conjunt de Catalunya.** Totes les persones haurien de tenir assegurada la cobertura de les necessitats bàsiques amb una renda garantida o renda bàsica. L'Ajuntament estudiarà la possibilitat d'introduir una renda municipal complementària per a famílies sota el llindar de la pobresa, que complementi les prestacions ja rebudes.
2. **Avaluar i revisar el funcionament del reglament municipal d'ajuts socials** per tal de valorar els nivells de cobertura, millorar l'efectivitat i agilitzar el tràmit de concessió dels ajuts.
3. **Reclamar al departament competent de la Generalitat la revisió i la renovació dels expedients de Renda Mínima d'Inserció pendents de resoldre**, arran de la modificació dels criteris d'accés, especialment si els titulars tenen infants al seu càrrec.
4. **Reglamentar el desplegament de la normativa de l'article 41 de la Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, per assegurar l'efectivitat del dret dels infants a un nivell bàsic de benestar.**

Àmbit 1.5 Drets de ciutadania, per a tots i totes.

A l'hora de reflexionar sobre quin és el problema real en relació al fenomen de la immigració a Terrassa, partim de la premissa que la diversitat ètnica "per se" no és problemàtica i, per tant, les propostes no han de versar sobre la qüestió ètnica. La condició de persona immigrada està subjecte a un procés, és a dir, ha d'existir un moment en què les persones d'origen estranger deixen de ser immigrades, i aquesta serà una característica de la seva trajectòria vital, però el seu origen no ha de ser determinant a l'hora d'esdevenir susceptible o perceptora d'accions específicament per a persones immigrades.

Cal millorar el procés d'incorporació i assentament de les persones immigrades a la nostra ciutat des d'una perspectiva inclusiva. Les problemàtiques principals a tractar són la situació de vulnerabilitat i pobresa en què es troben bona part de les persones immigrades i l'extrema exclusió que pateixen les persones en situació administrativa irregular. Així com la percepció, per part de la població autòctona, de l'existència de

preferència en termes de protecció i suport vers les persones immigrades, especialment en els casos de població afectada, on esdevé una “competència” per als recursos d'ajuda bàsica. Altres problemàtiques a abordar són l'existència a la ciutat d'una manca d'ordre i unificació de criteris en la planificació i implementació d'accions i estratègies relacionades amb el col·lectiu de persones immigrades, la manca d'implicació i compromís significatiu per part de les persones immigrades en el suport en els processos de treball relacionats amb el fenomen de la immigració, l'elevat proteccionisme cultural i relacional dels diferents grups ètnics i l'excés de paternalisme a l'hora d'encarar la realitat, i la falta d'apostes valentes d'acord a l'essència de l'estat del benestar i de les lluites històriques relacionades amb la comprensió de la igualtat, dels drets, així com de les obligacions. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Assegurar a totes les persones residents a Terrassa, sense exclusions, l'empadronament a la ciutat i donar suport a la tramitació de la targeta sanitària per poder accedir a totes les prestacions sanitàries existents.**
2. Contemplar la dinamització i assessorament d'aquelles entitats i/o associacions amb vinculació a l'àmbit, per tal de garantir la qualitat en les accions que es puguin desenvolupar, facilitar la participació en la gestació d'eixos estratègics, impulsar la interconeixença i vetllar per la unificació de criteris.
3. **Enfortir i redimensionar en augment les accions d'acollida a persones nouvingudes** per tal de garantir un autèntic coneixement del nou entorn social, dels drets i deures i de l'essència de l'estat del benestar.
4. **Entomar de forma rigorosa accions per a la normalització de les relacions intergènere.** Cal realitzar una aposta valenta i realista en aquest sentit perquè les dones immigrades es puguin apoderar, i cal evitar actituds paternalistes per part de l'administració.
5. **Augmentar la incidència en la intervenció en els estadis primerencs d'assentament,** a partir d'accions educatives que facilitin la inclusió normalitzada en els espais d'educació formal i no formal, evitant la desocupació i prevenint la segregació de la vida social d'aquestes persones. Prestant especial atenció a aquells/es joves que es troben en edats superiors als estudis obligatoris.
6. **Revisar el sistema d'adjudicació de places a les escoles** contemplant el criteri de diversitat a l'aula.
7. **Plantejar accions per al suport i l'assessorament de les persones en el mateix país d'origen** de cara al disseny del projecte migratori, necessari davant la manca de connexió entre l'imaginari en el país d'origen i la realitat en el país d'acollida. Aquesta és una acció innovadora en l'àmbit local, però que considerem que podria suposar importants beneficis. Estudiar fórmules per a fer viable aquesta iniciativa des de camps de treball, intercanvis, treball amb les entitats i col·lectius de persones d'origen estranger, etc.
8. **Generar espais per a la capacitació, la formació continuada i l'intercanvi entre tècnics i professionals** (municipals o no) que intervinguin exclusivament o no amb persones immigrades. Aquest espai ha de servir per a garantir la

transversalitat en els criteris i, de passada, un bon exercici de ventilació emocional.

9. **Defugir de la promoció bucòlica de la interculturalitat**, “desexotitzant” les relacions amb persones estrangeres i augmentant el coneixement interètnic a partir de la relació ordinària en espais normalitzats. Perquè per a una convivència normalitzada és fonamental naturalitzar els vincles.
10. **Augmentar l'impacte de les accions per al coneixement de les normes de convivència i la llei de propietat horitzontal** per reduir situacions perceptives i pre-establertes, capacitant als professionals amb vinculació per oferir aquesta informació.
11. **Reflexionar amb profunditat i cercar estratègies per a facilitar el desenvolupament d'activitats laborals** i l'accés a ingressos de persones amb situació administrativa irregular. Pensem que hi poden haver iniciatives alternatives i creatives que poden fer viable aquesta qüestió.

Àmbit 1.6 Ocupació.

Un dels principals problemes en l'àmbit econòmic que té Terrassa és la seva alta taxa d'atur. Estem parlant de 21.059 aturats registrats a data de març del 2015, que representen una taxa d'atur del 18,65 % (segons la metodologia de càlcul XODEL de la Diputació de Barcelona). Malgrat que aquesta taxa s'ha anat reduint en els darrers mesos, Terrassa és una de les ciutats catalanes amb el nombre més alt d'aturats. Aquest problema ha causat una veritable situació d'emergència social a la ciutat.

Calen mesures concretes i un veritable model de desenvolupament econòmic a escala local que lluiti contra l'atur, especialment el de llarga durada que suposa la meitat de l'atur total a la ciutat. També cal una aposta decidida des de les institucions municipals per a vetllar per les condicions laborals de les persones que treballin per l'Ajuntament, directament o indirectament a través d'empreses subcontractades. També és important millorar l'organització interna de l'Ajuntament, per exemple introduint més transparència als processos de mobilitat i promoció i millorant la comunicació entre departaments. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Posar en marxa un programa de formació i ocupació sostenible**, concentrat en: la rehabilitació energètica d'habitatges; la prevenció i gestió sostenible de residus; el suport i enfortiment del teixit comercial de proximitat; la producció i comercialització de productes ecològics i de proximitat; i l'atenció i cura de les persones, especialment infants, gent gran i persones amb dependència. Tot això, s'ha de fer defensant els instruments públics d'ocupació i formació davant la creixent privatització.
2. **Millorar el Portal d'Ocupació de l'Ajuntament de Terrassa**, amb l'objectiu de donar una resposta més àgil a les persones que busquen feina per què puguin publicar els seus perfils professionals i a les empreses per què penguin les seves demandes. Millorar els serveis d'assessorament, orientació i empenedoria perquè la continuïtat del servei no depengui de subvencions externes. Caldria

- poder comptar amb personal format i qualificat que tingués contractes estables, per a poder fer un correcte seguiment de les persones que estan buscant feina.
3. **Apostar pel desenvolupament de projectes d'ocupació locals adreçats a col·lectius amb dificultats d'inserció**, projectes fets a mida d'acord amb les característiques de la nostra població, i evitar la dependència d'entitats subvencionadores. Reorientar els Plans d'Ocupació municipals al desenvolupament de projectes innovadors i que no persegueixen cobrir necessitats de personal o serveis de la ciutat.
 4. **Garantir l'accés als coneixements tecnològics bàsics per tal que tothom pugui arribar als canals actuals de recerca de feina**: elaborar currículums, poder enviar-lo per correu electrònic, registre a portals d'ofertes de treball, tràmits de l'Oficina de Treball de la Generalitat, etc.
 5. **Fomentar el treball en xarxa amb tots els instituts de Terrassa** per engegar accions de prevenció de l'abandonament escolar dels alumnes amb dificultats per seguir els plans adaptats, des d'una perspectiva multidisciplinària (implicant serveis socials, joventut, esports i ocupació).
 6. **Fomentar la figura de l'aprenent a les empreses col·laboradores**. Perfeccionar els Tastets d'Ofici, les tutories d'acompanyament, i apostar per projectes propis com “Joves per l'Ocupació”.
 7. **Treballar específicament amb persones amb diversitat funcional**, especialment malaltia mental, mitjançant l'entrada a la xarxa d'OTL i amb el suport de mecanismes específics per aquests.
 8. **Impulsar la creació de cooperatives de treball social** dins de les necessitats municipals i reduir la dependència d'empreses privades.

BLOC 2. Canvis estructurals. Per avançar cap a una Terrassa fèrtil i sostenible.

Propostes per una economia i un sistema urbà socialment just, ecològicament viable i construït per i amb les persones.

Sota el mite del creixement infinit i l'energia de baix cost, hem construït un model basat en la deslocalització d'activitats productives, els sistemes lineals de producció, el transport massiu de mercaderies per carretera i el model de transport privat de persones, les polítiques urbanístiques de caràcter extensiu, i l'absència de criteris ecològics. El mite s'ha trencat i cal fer les coses d'una altra manera si volem resultats diferents.

Davant la crisi climàtica, energètica, i econòmica, hem d'assumir la nostra responsabilitat i exercir el nostre compromís per buscar solucions i convertir els problemes en oportunitats de canvi, creant les sinergies necessàries i liderant com a ciutat un procés de transició energètica i social. Hem de passar de la inquietud pel medi ambient a una economia que l'incorpori, i passar de la consciència ambiental al compromís i la corresponsabilitat de la ciutadania i la política amb un projecte de transició cap a un model econòmic, ambiental i social més sostenible.

Apostarem per contribuir a generar una economia del coneixement, de la cooperació, del treball en xarxa, que permeti avançar cap a la transició energètica, promovent un teixit econòmic i productiu, que permeti generar noves ocupacions, amb major cohesió social, amb treballs més estables, amb millor qualificació i professionalització i més ben remunerats. Una economia amb vocació de transformació social que promogui les diferents formes d'economia social, de cooperativisme i d'innovació social.

L'Ajuntament de Terrassa ha de convertir-se en una administració que pensi primer en el petit. Això implica donar suport a projectes d'economia cooperativa locals així com a autònoms i pimes. L'aposta per una economia de "primer, el petit" no implica renunciar a tenir incidència global ni a rebutjar les economies d'escala quan calgui, però assenyala un compromís prioritari cap a l'aplicació del principi de proximitat en l'àmbit econòmic.

I volem també una ciutat fèrtil i saludable com a viver de producció primària, que sap aprofitar les oportunitats laborals, socials i ambientals associades a la producció, la distribució i el consum de productes i serveis ecològics de proximitat, amb eficiència en l'ús dels recursos, renovables i obtinguts en cicles tancats, una economia del bé comú socialment responsable. Amb aquest objectiu definim els següents compromisos.

Àmbit 2.1 Model productiu i treball. Per un nou model productiu, de consum i d'intercanvi al servei de les persones.

És necessari promoure una nova economia, un nou model productiu, de consum i d'intercanvi al servei de les persones, incompatible amb les desigualtats, la degradació de les condicions de treball, l'atur i la pobresa. Una economia ecològicament viable i

socialment integradora, basada en el coneixement, la cooperació i el treball en xarxa, que permeti avançar cap a la transició energètica, reduint la petjada ecològica i construint de manera mancomunada i social un model energètic totalment renovable. Una economia amb vocació transformadora que promogui les diferents formes d'economia social, de cooperativisme i d'innovació social. Una economia basada en el consum responsable, en els criteris del bé comú, en la participació democràtica, en l'equitat i en l'autosostenibilitat.

Per tal d'aconseguir que aquests processos siguin possibles, s'han de produir canvis profunds en la manera d'entendre la ciutat, en els valors i en la cultura del consumisme, l'individualisme i la competència. És necessari avançar en els valors cooperatius, en el reconeixement de les activitats de proximitat i en les potencialitats que el desenvolupament de criteris ecològics i de sostenibilitat aporta a la creació de treball. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Promoure una economia sostenible, basada en el bé comú, la cooperació i l'equitat**, desenvolupada amb criteris democràtics i ecològics. Una economia que reivindiqui la tradició industrial de la ciutat i promogui una nova visió d'acord amb els nous temps, per avançar en un canvi de model econòmic vers una economia més social, basada en el coneixement obert, la cooperació i dirigida a millorar les condicions de vida de les persones.
2. **Posar en marxa un pla per a la relocalització del treball**, utilitzant les oportunitats que ofereix la transició energètica, la gestió de l'aigua i els residus, una mobilitat sostenible, la producció agrícola de proximitat, el servei a les persones, l'economia social del coneixement i la cultura. I aprofitant les oportunitats singulars a escala local en l'àmbit de la ciència, la innovació i la creativitat. Orientar les institucions de recerca i innovació participades per l'Ajuntament cap a la cooperació i producció de coneixement obert, contribuint a millorar la capacitat operativa dels sectors més convencionals, de sectors com el comerç, el turisme o la gastronomia, i dels nous sectors emergents.
3. **Analitzar les característiques reals del teixit empresarial de la ciutat**, amb l'objectiu de detectar la dimensió real de les empreses, els sectors i, si és possible, les necessitats laborals de les mateixes. Enfortir la capacitat d'entendre i compartir la fotografia social de la ciutat (observatori/s, empreses, xarxes socials i universitats), per identificar millor les noves oportunitats de manera descentralitzada i barri a barri.
4. **Fer un inventari d'espais disponibles per acollir projectes empresarials**, tant en polígons industrials com dins de la trama urbana. Comptar amb un registre d'espais per posar a l'abast de projectes empresarials que vulguin establir-se a la ciutat. Estudiar els incentius possibles per a projectes innovadors, sostenibles mediambientalment, i socialment responsables. Fer un estudi de les condicions dels polígons industrials de la ciutat per tal d'assegurar que la qualitat dels serveis imprescindibles per a la indústria, com l'accés a l'energia, les comunicacions telemàtiques i l'accessibilitat de transport, són els adients per atreure noves indústries o per mantenir les existents.

5. **Impulsar el treball col·laboratiu o processos d'unió i fusió entre autònoms o petites empreses** de forma que puguin tenir major viabilitat. En aquesta mateixa línia, fomentar la creació, o transformació d'empreses existent, en cooperatives o societats anònimes laborals com a base del creixement i vertebració d'empreses amb capacitat de creixement.
6. **Treballar amb altres ajuntaments i institucions a escala comarcal i d'àrea metropolitana per la millora de les comunicacions**, sempre des d'una perspectiva que integri la sostenibilitat ambiental i modes de transport poc contaminants. Establir noves connexions i intentar fomentar una estació de mercaderies, amb connexió directa amb l'eix mediterrani.
7. **Fomentar la relació públic-privada establint lligams de col·laboració** i comptant amb les empreses del territori per realitzar projectes de millora de ciutat. Establir la figura tècnica d'assessor públic que enllaci les necessitats de les empreses i les entitats del territori assignat (fragmentar la ciutat en àrees o bé sectors), per poder fomentar la col·laboració entre aquestes i els diferents projectes de l'Ajuntament en matèria d'ocupació (pràctiques formatives, formació a mida, contractació bonificada, "mentoring" d'emprenedoria, etc.).
8. **Elaborar un pla específic per donar suport a iniciatives de recerca i desenvolupament (R+D)** en àmbits com la salut, les tecnologies, el lleure o les energies renovables, que contempli la cessió d'espais públics a aquestes iniciatives, de manera que aquestes puguin desenvolupar la seva activitat econòmica, que d'una altra manera no es podrien dur a terme. A canvi, s'espera que això reverteixi en la creació d'ocupació a la ciutat.
9. **Repensar i readaptar els diferents instruments disponibles al servei de l'economia de les persones**. Cal alinear en una mateixa lògica els diferents recursos disponibles: diagnòsi, formació, ocupació, suport a l'emprenedoria, pimes, autònoms, etc. per tal de contribuir a canviar l'actual model econòmic (pobresa, desigualtats, precarització, i liquidació de drets socials i laborals).
10. **Fomentar el comerç i el turisme sostenibles i de proximitat**, ja que constitueixen factors importants per a la reactivació econòmica, la creació d'ocupació i la cohesió social amb criteris de responsabilitat social. Cal estimular i facilitar una major presència dels productes de proximitat, ecològics i de comerç just en la xarxa d'oferta comercial (mercats municipals i xarxa convencional), de restauració, cultural i creativa de la ciutat.
11. **Continuar millorant i ampliant la inclusió de clàusules socials i ambientals a les licitacions i condicions per a beneficiaris de subvencions**. Incloure clàusules de col·laboració en matèria d'ocupació en els convenis o contractes tant amb les empreses proveïdores de l'Ajuntament com amb les beneficiàries de subvencions (com ara contractació de persones en risc d'exclusió, establir compromisos de contractació de personal de la borsa d'intermediació, acollir aprenents, etc.). Controlar les licitacions municipals, per incentivar la participació d'empreses de Terrassa i per evitar la subcontractació per part de

l'empresa guanyadora de les mateixes, assegurant el creixement d'empreses, en lloc de fomentar la subcontractació multinivell.

12. **Impulsar una economia orientada cap a la transició energètica**, ja que és un camp amb gran capacitat per generar noves ocupacions i professions. Crear un pla d'actuacions transversals per reduir la intensitat en el consum energètic, implementant les figures dels agents energètics, promovent tallers i pràctiques que permetin reduir la factura energètica, i fer servir aquest estalvi en noves actuacions. En la mateixa línia, prioritzar la rehabilitació funcional i d'eficiència energètica del parc d'habitatges antics de la ciutat. Promoure la rehabilitació d'habitatges i fer créixer les experiències i oportunitats de masoveria urbana (treball i rehabilitació a canvi de l'ús de l'habitatge). Fer créixer els projectes d'energia solar d'impuls i titularitat municipal, amb participació de la ciutadania. Contribuir a fer possible (mitjançant assessorament legal, projectes compartits i tecnologia) l'autoconsum de l'energia solar i eòlica.
13. **Fomentar la racionalització i consum de productes**. Impulsar els sectors de la reutilització d'objectes usats i la reparació d'aparells i components.
14. **Potenciar la relació entre el món productiu de Terrassa i l'universitari**. La universitat és un actiu fonamental de la ciutat, en la formació, en la creació de capacitats i també en la recerca, en la innovació i en la generació d'idees. És una font fonamental de coneixement per inspirar canvis en la creació de teixit productiu i en la modernització i adaptació d'allò que existeix en la direcció de l'economia circular.
15. **Potenciar la relació entre els processos de canvi en els espais urbans i la universitat**. Aquesta relació és fonamental en la generació d'informació i diagnòsi, en la planificació, en el desenvolupament de projectes i en l'avaluació de resultats. Els processos de reconversió urbana orientada a la construcció de ciutats resilents, basades en la relocalització de l'energia, de la producció i el consum de proximitat, dels edificis passius i del residu zero, requereix la universitat com a motor principal.
16. **Reforçarem en la universitat una recerca aplicada i una formació lligades als processos de transformació de la ciutat**, de l'emprenedoria i de la creació d'oportunitats de treball. En definitiva, al servei del bé comú.

Àmbit 2.2. Pressupostos, fiscalitat i anàlisi econòmica.

Les finances de les administracions públiques estan absolutament condicionades pel context econòmic actual de crisi econòmica perllongada i generadora d'atur, amb efectes devastadors sobre les condicions de vida. Cal un veritable esforç de visualització de les prioritats polítiques en el pressupost, i aquestes impliquen actuar decididament contra els efectes de la crisi sobre els ciutadans mitjançant els serveis públics. El deute acumulat per l'Ajuntament condiona els seus pressupostos i, per tant, la realització efectiva de polítiques socials i de recuperació econòmica. Caldrà analitzar els orígens d'aquest deute i les càrregues d'obligacions i d'interessos que genera.

És important dissenyar una fiscalitat a escala local que generi els ingressos suficients per fer front a les despeses derivades de la situació d'emergència social. Aquesta fiscalitat ha de ser socialment justa i equitativa, i s'ha d'entendre com un mecanisme que contribueixi a estendre els serveis públics a tots els ciutadans, independentment del seu nivell de renda i del grau en què contribueixin al manteniment d'aquests serveis. Partim de la premissa que l'equitat, la racionalitat, la justícia i la protecció del medi ambient han de ser compatibles en les finances locals. La fiscalitat ha d'incentivar conductes més ecològiques, més justes i que siguin en benefici del bé comú.

També cal remarcar que els pressupostos, que són la principal eina econòmica de l'Administració local, han de tenir el suficient nivell de transparència com per arribar a tothom. Caldrà fer una anàlisi econòmica acurada de les potencialitats del teixit productiu de la ciutat de Terrassa i de quina és la seva situació pressupostària de partida. Remarquem la importància de realitzar auditories d'ingressos, despeses i deutes com elements clau de la nova política econòmica municipal. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Impulsar una fiscalitat municipal socialment i ambientalment més justa.** Pressionar per modificar les lleis que regulen la fiscalitat municipal, entre les quals es troben aquelles relacionades amb: els impostos i les taxes; les exempcions i les bonificacions, perquè siguin socialment i ambientalment més justes segons la renda, el tipus i l'ús de l'espai o l'habitatge; l'increment de taxes en grans centres comercials; i les bonificacions per l'ús d'energies renovables o per la producció o venda de productes ecològics.
2. **Impulsar auditories dels deutes, de les despeses i dels comptes municipals.** Impulsar auditories ciutadanes dels comptes i dels deutes de tots els ens i de totes les empreses municipals, així com de les decisions preses en la seva execució, en particular el de la Societat Municipal de l'Habitatge. Es faran públics els documents necessaris per valorar el detall dels comptes municipals i s'organitzarà la informació de manera que permeti una fàcil comprensió i tractament per part de la ciutadania.
3. **Condicionar el màxim possible la contractació, els concursos i les subvencions municipals a criteris socials i ambientals.** Reforçant el paper de la negociació col·lectiva i dels interlocutors socials, establint un segell de qualitat i fixant criteris que permetin incorporar empreses d'Economia Social i Solidària.
4. **Promoure la introducció d'una moneda social a escala local a Terrassa amb voluntat d'extensió a altres municipis de l'àrea metropolitana, com una manera de promoure el desenvolupament local, generant un efecte multiplicador de la riquesa generada a la ciutat, per enfortir l'economia local, afavorir un consum local més conscient i transformador, a més d'afavorir l'accés al crèdit i a la liquiditat.**

Àmbit 2.3. Drets laborals.

L'Ajuntament ha de vetllar perquè els seus ciutadans tinguin accés al treball, i perquè els que ho fan tinguin garantits els drets laborals, en particular quan es tracta de persones vinculades o contractades per l'Ajuntament.

En els darrers anys, els drets laborals, han estat dels drets més penalitzats per la voràgine legisladora i repressiva del govern central. Ja va passar amb l'anterior govern del PSOE i la seva reforma laboral; també, posteriorment, l'any 2012, amb l'aprovació de la reforma laboral del PP, una reforma laboral dictada per organismes internacionals per fer més “competitiva” la nostra economia. Aquestes mesures no han portat més que major precarietat, major inestabilitat i un augment de la pobresa. La reforma laboral ha trencat amb els principis de la negociació col·lectiva, supeditant les relacions laborals a la imparcialitat de la voluntat de l'empresari.

Malauradament, la legislació laboral és competència del Govern central, i l'Ajuntament com a institució no té possibilitat de modificar aquesta legislació. Malgrat això, l'Ajuntament sí que pot, en les seves actuacions, en els contractes públics que firma, en la subcontractació de determinats serveis, vetllar pels seus ciutadans i els seus drets, i és aquí quan té la possibilitat de mitigar l'aplicació de les darreres reformes promogudes pel Govern central. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Establir un protocol, en la subscripció de contractes públics i la celebració de concursos, per tal de garantir els drets dels treballadors.** Establir com a condició, el respecte i el sotmetiment als convenis col·lectius sectorials i limitar els acords quan els convenis d'empresa siguin pitjors respecte als drets dels treballadors.
2. **Revisar els antecedents de l'empresa amb què es subcontractin serveis i, en cas que s'hagin aplicat ERO en els darrers anys, condicionar els contractes a la contractació de gent despatxada o a la recuperació de drets, jornades i salaris dels treballadors.**
3. **Establir contactes periòdics amb les principals indústries de la ciutat i amb empresaris i representants dels treballadors per vetllar per l'absència de situacions de conflictivitat laboral o de crisi empresarial.**

Àmbit 2.4 Habitatge digne en totes les seves formes.

L'habitatge és un dret i no un producte del mercat i ha de ser digne i assequible per tothom. La sostenibilitat energètica, el confort en l'ús, l'accessibilitat i la bona relació amb la ciutat, són qualitats que s'han d'impulsar tant en els habitatges construïts com en l'obra nova. Cal incrementar els esforços en la rehabilitació i el manteniment dels habitatges per evitar que es degradin, salvant les dificultats econòmiques i socials.

Actualment, l'accés a l'habitatge és un dels principals problemes per a moltes persones, el perfil de la demanda exclosa ha anat canviant els darrers anys i a hores d'ara s'estén a molts sectors de la població. En aquests moments disposem d'un parc públic de 957 habitatges per cobrir aquestes necessitats, uns 14 estarien sense ocupar, 12 són pisos d'emergència i 26 estan destinats a l'esponjament de Ca n'Anglada. És evident que

aquest parc públic no cobreix les necessitats de la nostra ciutat. Hi ha milers de pisos buits, la majoria dels quals pertanyen a entitats bancàries, associacions mercantils i grans immobiliàries. Gran part d'aquests pisos no s'està gestionant correctament, fet que genera molts problemes de salubritat i habitabilitat, a banda de no complir amb la seva funció social davant del problema en què ens trobem. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Sancionar els bancs que mantinguin pisos buits**, per tal d'estimular-ne la sortida al mercat. Promoure programes de mobilització del parc d'habitatges buits, establint un sistema d'estímuls i sancions i treballant amb l'economia social. Aplicar un recàrrec del 50 % de la quota líquida de l'impost de béns immobles d'ús residencial als immobles que després d'una execució hipotecària es trobin desocupats permanentment.
2. **Promoure i incentivar un parc d'habitatges amb nous règims de tinença**. Afavorir el cooperativisme, les cessions d'ús i la masoveria urbana, generant experiències pilot amb propietats municipals i afavorint l'accés a l'habitatge dels joves amb models innovadors com aquest. Prioritzar la mobilització d'habitatges i espais buits així com l'obtenció de sòl amb mecanismes de tempteig i retracte.
3. **Crear una comissió d'estudi per explorar la possibilitat de declarar tota Terrassa com a zona de tempteig i retracte** amb la finalitat que l'Ajuntament tingui prioritat en la compravenda d'immobles i els pugui obtenir per sota del preu de mercat.
4. **Estudiar la constitució d'una entitat financera pública o la contractació de serveis de banca ètica** per facilitar la gestió de préstecs a l'accés al primer habitatge, reforçant així les ajudes per accedir a aquest. Definició i tipificació d'un préstec social municipal per accés a l'habitatge.
5. **Promoure la modificació de la llei d'arrendaments urbans**. És important incidir en el control del lloguer privat, establint un límit equivalent a 1/3 dels ingressos i amb la cobertura pública en cas de dificultat econòmica.
6. **Definir el full de ruta per tal que el 15% dels habitatges principals existents en el municipi siguin habitatges destinats a polítiques socials**, tal com estableix la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
7. **Crear una gran bossa d'habitatges solidaris que faciliti la cessió per a lloguer social o per a joves**. Bonificar aquest lloguer facilitant el servei d'intermediació municipal en el lloguer.
8. **Innovar en models alternatius d'accés a l'habitatge**. Afavorir el cooperativisme, les cessions d'ús i la masoveria urbana. Generar experiències pilot amb propietats municipals. Prioritzar l'accés a l'habitatge dels joves amb models innovadors. Identificar sòl públic en els que es pugui aplicar els drets de superfície (de 75 a 90 anys) per facilitar el dret a l'habitatge o els projectes socials.

9. **Revisar percentatges d'habitatge social a tota la ciutat.** En qualsevol nova construcció d'habitatges plurifamiliar ha d'haver-hi habitatge de Protecció oficial.
10. **Definir els perfils sensibles:** seran aquells amb un perfil sociocultural i socioeconòmic determinat pel qual caldrà facilitar el seu accés a l'habitatge. Constitució d'un banc d'habitatges de lloguer temporal per perfils sensibles tot vetllant per l'equilibri social i demogràfic.
11. **Exigir a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya que doti de més recursos, ampliant els convenis actuals, l'Oficina d'Habitatge de Terrassa** per tal de donar un millor servei a la ciutadania. Negociar la cessió de la gestió de tots els habitatges de la seva propietat que pugui mantenir buits a Terrassa per integrar-los en la gestió municipal d'habitatges de lloguer social de forma directa. Signar un conveni amb l'objectiu de què en els pròxims quatre anys iniciï la construcció de noves promocions d'habitatge de lloguer a la ciutat. L'Ajuntament es faria càrrec de la cessió de sòl públic residencial i la Generalitat de la construcció dels nous habitatges. La gestió d'aquests nous habitatges seria de forma concertada entre les institucions i formaria part del parc públic d'habitatges de Terrassa.
12. **Promoure, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, la definició de les polítiques municipals per promocionar l'actualització i el manteniment del parc edificat més antic.** Definició de préstecs, ajudes i subvencions.

Àmbit 2.5 Urbanisme i Territori. La ciutat contínua.

La manera d'entendre i planificar les ciutats està canviant, i aquesta és una oportunitat per a municipis com Terrassa amb una trama urbana i uns espais naturals i agrícoles amb moltes potencialitats.

Per altra banda, el territori és continu i presenta problemàtiques i oportunitats similars, pel que cal contribuir a crear una visió supramunicipal renovada que faciliti accions mancomunades a favor de la construcció d'un nou projecte territorial del Vallès. Les infraestructures viàries i els projectes que afecten el paisatge i la connectivitat ecològica del nostre entorn natural, com és el cas de la Ronda del Vallès, han de posar-se actualment en qüestió i estudiar-se molt en detall, ja que són dedicions que no tenen marxa enrere i que condicionen notablement el territori.

Pel que fa a la ciutat construïda, existeixen diferències entre el centre i els barris, que han de tendir a desaparèixer en la mesura que es treballi per uns barris amb més identitat. Una lectura de la ciutat a partir dels itineraris a peu cap a l'entorn natural, als equipaments i altres punts de referència ha de ser el camí per a equilibrar els barris.

La trama urbana també compta amb espais no edificats que cal estudiar. En alguns casos podrien cobrir necessitats complementàries als espais públics que es poden gestionar de manera col·lectiva. També hi ha patrimoni arquitectònic de valor que està sense ús i que roman tancat, la rehabilitació d'aquest podria enriquir i impulsar una oferta diferent més creativa i engrescadora. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Garantir la posada en marxa i execució del Pla especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa**, la seva aprovació definitiva i el desenvolupament de les propostes que conté, en particular les relacionades amb la protecció de la biodiversitat i els connectors ecològics, la producció i comercialització de productes ecològics i l'ús social dels espais. Garantir també un pla pressupostari plurianual que ho garanteixi.
2. **Elaborar el Mapa dels buits urbans de la ciutat**. Document que identifiqui, categoritzi i quantifiqui quins són els "buits" existents i estableixi quins poden ser els seus potencials estratègics.
3. **Elaborar el Pla d'activació dels buits urbans de la ciutat**. Document que partint del Mapa dels buits urbans estableixi quins poden ser els instruments i mecanismes de gestió d'aquests per tal d'activar-los com espais d'ús.
4. **Desenvolupar un urbanisme participatiu**. Volem que els processos d'intervenció i gestió de la ciutat permetin i facilitin a la totalitat de ciutadans i ciutadanes expressar la seva opinió respecte a quins han de ser els objectius i requeriments de les actuacions.
5. **Promoure actuacions de rehabilitació que regenerin els barris**. Incentivar les actuacions urbanístiques i de gestió que s'enfoquin a resoldre problemes d'abandonament i degradació a partir de models que prioritzin els aspectes ambientals.
6. **Introduir usos diversos a l'habitatge i al comerç en espais i edificis patrimonials**, apostar per un model d'ús de la ciutat que sigui creatiu i productiu.
7. **Renaturalitzar al màxim la ciutat amb espais lliures de qualitat** que esdevinguin referents.

Àmbit 2.6 Energia. Per fer de la transició energètica una oportunitat.

Terrassa ha de ser una ciutat capdavantera en la lluita contra el canvi climàtic, i davant de la crisi energètica, de la crisi climàtica, i també de la crisi econòmica hem d'assumir la nostra responsabilitat i exercir el nostre compromís per buscar solucions i convertir els problemes en oportunitats de canvi.

La Taula de l'Energia, en la seva memòria presentada al Consell de Medi Ambient de la ciutat, conclouia que l'energia ha esdevingut un recurs mercantilitzat, en què l'accés no es basa en criteris d'equitat, justícia social i ambiental sinó en criteris lucratis que impliquen, a llarg termini, dependències territorials i econòmiques entre regions. Els costos, monetaris o no, relacionats amb l'extracció d'aquests recursos són externalitzats, i sovint deixen una empremta de contaminació, degradació ambiental, explotació laboral, violència i pobresa als països productors.

Hem de passar de la inquietud pel medi ambient a una economia que l'incorpori, i passar de la consciència ambiental al compromís i la coresponsabilitat de la ciutadania i

la política amb un projecte de transició cap a un model econòmic, ambiental i social més sostenible.

Aquesta transició ha de començar amb una declaració d'intencions i de compromís, ha de desenvolupar la informació i el coneixement necessari sobre la mateixa realitat, ha de fixar els objectius i desenvolupar els plans d'acció necessaris, mobilitzar els recursos econòmics, materials i humans que calguin, propis i externs, i tot això s'ha de fer amb la participació i la complicitat de la gent, desenvolupant i aprofitant el talent, el coneixement i la creativitat existents. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Fer de Terrassa una ciutat capdavantera en la lluita contra el canvi climàtic.** L'Ajuntament impulsarà transversalment les mesures necessàries per aconseguir aquest objectiu. Cal reorientar i donar prioritat política al procés d'execució del Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES) i al projecte "Terrassa Energia Intel·ligent", però cal ampliar els compromisos i incorporar altres estratègies i projectes per garantir que s'assoleixin els compromisos climàtics signats amb Europa en el Pacte d'Alcaldes per l'any 2020.
2. **Impulsar la contractació municipal d'energies verdes.** Prioritzar en la contractació de subministrament energètic a les empreses que comercialitzen exclusivament electricitat certificada procedent de fonts renovables i, més concretament, arribar a la contractació de la totalitat del subministrament elèctric de fonts certificades d'energia renovable abans del final del mandat.
3. **Creació del Consell Municipal de l'Energia com a espai de participació i interacció de l'administració, la societat civil i els actors interessats.** Sent l'encarregat de definir el Full de Ruta de l'Energia a Terrassa, elaborar el nou Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES), i de fer el seguiment de l'aplicació de la política energètica a la ciutat.
4. **Anàlisi del perfil energètic del municipi.** Estudi energètic del municipi mitjançant una auditoria energètica a les instal·lacions municipals i particulars, mapes tomogràfics de les zones industrials, modelització d'edificis tipus, anàlisi energètica dels establiments comercials i proves pilot d'habitatges amb una mostra de la població que participarà activament en l'elaboració de l'estudi.
5. **Desenvolupar un estudi entorn les millors iniciatives energètiques en ciutats europees.** Avaluar els resultats, els costos, les tecnologies i el treball generat. Aquest estudi serà la base pel desenvolupament de la nova política energètica.
6. **Acordar un full de ruta de la ciutat per l'autosuficiència energètica amb un objectiu el 2050 de 0% d'emissions.** Promoure la redacció i signatura de la "Declaració de Terrassa pel dret a l'energia i la resiliència local", com a instrument per la discussió social i el compromís de la ciutat amb la sostenibilitat energètica, el dret a l'energia, la seguretat d'abastiment i l'aprofitament de les oportunitats econòmiques, laborals, ambientals, culturals i socials que suposa la transició energètica.
7. **Desenvolupar un nou Pla d'Acció per l'Energia Sostenible a Terrassa,** pel període comprès entre el 2016 i el 2030, que afronti els principals reptes de la transició

energètica a la ciutat, que tingui en compte la participació i el compromís social, les tecnologies més innovadores, l'obtenció dels recursos necessaris, i que estigui basat en les energies renovables, l'estalvi i l'eficiència energètica. Tot això des d'un servei públic que tingui sempre present el bé comú del servei.

8. **Creació d'un fons municipal pel finançament de mesures d'eficiència i rehabilitació energètica i d'implantació d'energies renovables** amb aportacions públiques i privades, amb taxes a les companyies elèctriques per l'ocupació de l'espai públic, amb els beneficis generats per l'estalvi energètic i amb el retorn progressiu de les inversions. Estudiar la viabilitat i, si escau, posar-ho en marxa.
9. **Desenvolupar una estratègia de captació de recursos europeus, estatals, regionals i locals**, per tal de finançar els projectes i programes del Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES), de la qual el projecte "Terrassa Energia Intel·ligent" només n'és una part.
10. **Impulsar un pla de relocalització de l'electricitat** que tingui com a prioritat el foment de l'autoproducció. Fer un pla d'implantació ràpida d'energies renovables a totes les instal·lacions municipals. Incentivar amb bonificacions i retorns fiscals la inversió en energia fotovoltaica d'habitatges i empreses. Controlar l'aplicació estricta de la legislació sobre instal·lacions solars tèrmiques.
11. **Impulsar un estudi de viabilitat entorn la creació d'una comercialització elèctrica al servei de les persones**. Promoure la creació d'una comercialitzadora d'electricitat amb garantia de procedència renovable amb participació pública municipal, de les comercialitzadores en règim de cooperativa, i de ciutadans i ciutadans individuals, de forma particular o consorciada amb altres municipis. Aquesta comercialitzadora oferirà el servei de comercialització d'electricitat sota l'actual marc legal a preus inferiors als oferts per la competència.
12. **Potenciar les cooperatives de consumidors d'energia**. Aquestes cooperatives prenen les seves decisions estratègiques de forma democràtica i fomenten la implicació dels seus usuaris en l'ús de l'energia.
13. **Estudiar la creació d'una empresa municipal d'electricitat**, amb l'objectiu de desplegar xarxes intel·ligents de distribució que fomentin la generació d'energia elèctrica per autoconsum i que els excedents s'aboquin a la xarxa, tant de llars com d'empreses o entitats. Estudiar la viabilitat i si escau posar-ho en marxa.

Àmbit 2.7 Remunicipalitzar el servei integral de l'aigua.

És necessària la recuperació de la gestió de l'aigua com a garantia inequívoca del manteniment d'aquest dret humà a la ciutat i per desenvolupar polítiques de preservació del bé. El blindatge de l'aigua com a bé públic, fora de les lleis del mercat, ha de ser una tasca prioritària pel proper mandat.

La finalització, el 2016, del contracte de concessió de gestió del servei per 75 anys a la Mina d'Aigües de Terrassa i el nou mandat electoral, ens ofereix unes condicions òptimes, per a la recuperació del servei de proveïment d'aigua a la ciutat. La fi

d'aquesta etapa crea la possibilitat d'iniciar el procés de retorn de l'aigua a mans públiques, com ha fet, la ciutadania de Paris amb evidents beneficis per a la ciutat. Amb el mateix dilema i amb la mateixa decisió, Terrassa en Comú ens plantejem retornar la gestió a la ciutadania de Terrassa per garantir des de l'administració aquest dret bàsic, i per a posar en marxa una nova cultura de l'aigua.

Terrassa en Comú forma part de la #IniciativAigua2015 i ha subscrit el Pacte Social per l'Aigua a Catalunya. Considerem que l'aigua és un dret humà universal essencial, i que l'accés individual i col·lectiu a l'aigua potable han de ser garantits com a drets inalienables i inviolables de les persones. Per tot plegat, exigirem la implementació de la gestió del subministrament amb criteris d'equitat social en les polítiques tarifàries, garantint una dotació mínima que haurà de concretar-se, però que en el context mundial es valora entre 60 i 100 litres per persona i dia. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Municipalitzar i gestionar directament l'abastament de l'aigua a partir de gener de 2017**, moment en què finalitza la concessió actual. Gestionar de manera integral el cicle de l'aigua: captació, abastament, clavegueram i sanejament, garantint una gestió professional, democràtica, sostenible i de qualitat.
2. **Crear la Taula per a la Municipalització de l'Aigua**, formada per l'Ajuntament i entitats de la ciutat, amb la finalitat de deliberar conjuntament i compartir els estudis i auditories del servei d'abastament d'aigua, i per recuperar el coneixement sobre la situació real del servei, dels seus elements i precisar les mesures prioritàries a aplicar en el camí a la gestió pública de l'aigua. I per desenvolupar a la ciutat els compromisos del Pacte Social per l'Aigua Pública a Catalunya.
3. **Garantir el control social de l'aigua mitjançant les auditories públiques**, la participació dels treballadors i treballadores, dels actors polítics i socials, amb una gestió transparent i participativa en tots els òrgans de decisió de l'empresa pública.
4. **Prohibir qualsevol tipus d'accés, o percentatge, privat a l'accionariat de l'empresa pública d'aigües**, aquesta serà d'accionariat públic al 100% com a garantia de la gestió municipal.
5. **Tarifació progressiva, per trams de consum, als serveis d'aigua**, que garanteixi i faci viable el dret humà a l'aigua, el sanejament i la universalitat del servei a tota la ciutadania.
6. **Revisar el Pla Director de la ciutat en matèria d'aigües** amb l'objectiu de maximitzar l'aprofitament de recursos i la minimització dels costos en els processos de manteniment i millora, així com als projectes urbanístics nous.
7. **Planificar i integrar l'estudi i la implementació de noves tecnologies al desenvolupament del servei d'aigües** amb col·laboració amb el món universitari local.
8. **Auditar els serveis subrogats a empreses de subministres subcontractades**, amb la finalitat de promoure la reordenació dels serveis cap a millorar i potenciar la

gestió i servei municipals, incentivant aquelles empreses que promouen el desenvolupament econòmic i social a escala local amb criteris de respecte i del bé comú.

9. Establir el pla d'educació ciutadana en la nova cultura de l'aigua en tota la població, com a mesura generadora de coneixement i compromís personal i social en la utilització responsable de l'aigua.
10. Implementar un model de gestió que permeti tenir una visió de conjunt dels serveis prestats i dels ecosistemes.
11. Fer que l'aigua incorpori el cost íntegre del seu abastament i tractament, independitzant el preu de la seva gestió i d'inversions en interessos aliens a la seva funció.
12. Auditar l'estat estructural i establir un protocol d'actuacions a la xarxa de clavegueram. Fomentar l'aprofitament i reutilització de les aigües residuals.
13. Generar sinergies de compromís i actuació conjunta amb municipis que comparteixin els mateixos criteris, com a mesura de cooperació, coordinació, ajuda mútua i solidaria en la promoció d'un pla d'acció conjunta per la recuperació dels nostres rius i aqüífers.

Àmbit 2.8 Consum de proximitat i sobirania alimentària. Per una ciutat fèrtil i saludable.

Tal com es deia a la “Declaració per la qualitat del paisatge i dels espais naturals i agraris de Terrassa”, cal aturar i revertir els processos de degradació i abandonament dels espais naturals i agraris de l'entorn urbà, desenvolupar una cultura del territori i del paisatge que mantingui i potenciï els valors ecològics, històrics, estètics, socials i productius, aprenent del llegat del passat i pensant en un futur viable i sostenible. Tot garantint la funcionalitat dels connectors ecològics territorials i evitant la pèrdua de biodiversitat i la degradació de la nostra fauna i la nostra flora.

Però volem també una ciutat fèrtil i saludable com a viver de producció primària, que sap aprofitar les oportunitats laborals, socials i ambientals, associades a la producció, la distribució i el consum d'aliments sans, ecològics i de proximitat. Per fer això és necessari relocalitzar la producció d'aliments i desplaçar els fluxos globals d'abastament de productes cap a circuits curts de comercialització i distribució, promovent una cultura de la sobirania alimentària a partir de la cultura del consum de proximitat.

Es tracta d'obrir portes a un nou model, que redueixi al mínim els intermediaris, que sigui intensiu pel que fa als llocs de treball, i fixi la renda a escala local, en contraposició al sistema alimentari agroindustrial, caracteritzat per ser global, deslocalitzat, intensiu en el consum d'energia, amb una forta base industrial i amb greus impactes pel medi ambient i els recursos. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. Promoure la producció, el processament, la distribució, la comercialització i el consum d'aliments de proximitat i ecològics. Ajudar als productors, les

cooperatives de producció i a les cooperatives de consum, i potenciar la presència d'aquests productes als mercats municipals, les agrobotigues especialitzades, els mercats estables, els mercats estacionals, les fires artesanes i de productes ecològics i de proximitat, així com els mercats col·laboratius i d'intercanvi.

2. **Promoure mesures de formació en relació a la producció agroecològica.** Com per exemple, la creació d'una unitat de promoció de l'ocupació agrícola vinculada a Foment de Terrassa SA, mòduls formatius entre l'alumnat de Formació Professional "Hoteleria i Turisme", grau mitjà "Tècnic/a en producció agroecològica" i escoles taller.
3. **Enfortir la compra pública alimentària de proximitat, agroecològica i de comerç just en la restauració col·lectiva,** a partir, per exemple, de la introducció de criteris o codis ètics d'aquestes característiques en els plecs de condicions de les adjudicacions.
4. **Facilitar la incorporació de les dones i els joves al sector agrícola,** mitjançant plans formatius, prioritzant el seu accés a la terra i als recursos productius.
5. **Promoure els circuits curts de comercialització d'aliments,** que facin possible articular noves aliances entre l'àmbit del consum i el de la producció, el món urbà i el rural, per tal de garantir una alimentació suficient, sana, lligada al medi ambient, a les pròpies tradicions culturals i als mercats locals.
6. **Promoure la cultura del reconeixement a la funció social del sector primari,** i en particular dels agricultors i les agricultores, en el desenvolupament de funcions econòmiques, ambientals i socials dels espais agraris periurbans, de proveïment d'aliments i serveis ambientals, de custòdia del territori i de protecció de la biodiversitat.
7. **Desenvolupar una cultura del territori i del paisatge, del bé comú i del treball col·laboratiu,** que mantingui i potenciï els seus valors ecològics, històrics, estètics, socials i productius, aprenent del llegat del passat i pensant en un futur viable i sostenible.
8. **Estudiar la creació d'un Consell Municipal Agroalimentari.** Com espai de participació i interacció de l'administració, la societat civil i els actors interessats, on es desenvolupi la informació i el coneixement, es defineixin les estratègies i les propostes per al municipi i es vetlli pel seu compliment.
9. **Impulsar horts d'autoconsum i jardins alimentaris en solars, parcs, escoles i jardins del municipi,** amb dotació d'infraestructures municipals, i gestionats per col·lectius veïnals, cooperatives, entitats o particulars. Prioritzant l'accés a aquests de les persones amb més dificultats i destacant els aspectes educatius i culturals.
10. **Posar en marxa línies de finançament, subvencions públiques i desgravacions fiscals** per donar suport a iniciatives de producció, comercialització i utilització de productes ecològics de proximitat.

11. **Crear bancs de terra** per posar en contacte els propietaris de finques potencialment productives i les persones interessades en la producció hortícola que no disposen de terra, incloent-hi, en primer lloc, els espais municipals no utilitzats.
12. **Impulsar o donar suport a bancs i fires d'intercanvi de llavors**, així com a acords amb centres universitaris i d'investigació per a la conservació de la diversitat genètica associada a l'agricultura i a la ramaderia.
13. **Posar en marxa campanyes informatives sobre productes locals agroecològics** i de sensibilització per millorar el coneixement dels canals de comercialització i incentivar així el consum.
14. **Promoure un bon ús de l'aigua** a través de l'assessorament, la formació i les ajudes públiques que permetin millorar els sistemes de reg i l'aprofitament d'aquest recurs, amb l'objectiu d'aconseguir un ús més eficient i adequat a les característiques del territori, i conservant les infraestructures tradicionals.
15. **Promoure les cooperatives de consum ecològic** que treballin amb productors de proximitat
16. **Creació d'un òrgan de participació i gestió de l'Anella Verda** que fomenti i garanteixi la coresponsabilitat entre tots els àmbits ciutadans.
17. **Crear distintius locals de certificació de comerç de producte de proximitat o ecològic**. Així com de contribució especial al bé comú, de significació històrica i de defensa de la diversitat i la personalitat comercial de la ciutat, de contribució a la millora de la qualitat de l'espai públic i a la dinamització de la vida social i cultural del municipi.

BLOC 3. Drets socials. Per una ciutat saludable i humana.

Per una ciutat amable que tingui cura dels seus habitants i de l'entorn. Per tal de revertir les distàncies injustes entre persones i que la igualtat d'oportunitats sigui una realitat, cal que construïm una ciutat més humana i amable per a tots els seus habitants, sigui quina sigui la seva edat, el seu gènere, els seus orígens i les seves capacitats. Això comença assegurant el dret a l'educació en un sentit ampli, és a dir, a l'escola i més enllà de l'escola, des de la primera infància i al llarg de tota la vida d'una persona; i passa també per l'apoderament de les persones en la seva salut, amb serveis sanitaris assequibles i de qualitat, evitant que els serveis públics es tractin com una mercaderia.

També passa per un compromís amb la llibertat sexual, amb tantes opcions com persones, per la igualtat de gènere, i per afirmar i garantir l'autonomia i la llibertat de les dones. El dret a l'accessibilitat universal ha de ser un objectiu primordial de la ciutat, promogut mitjançant el treball conjunt dels representants municipals i les entitats i associacions.

S'ha d'avançar en una mobilitat segura, sostenible i saludable per a totes les persones. El desenvolupament urbà ha de recuperar el protagonisme ciutadà, ha d'apropar-se al carrer i, amb la participació de veïns i veïnes, transformar l'espai en un lloc saludable físic i culturalment.

Cal evitar la contaminació i el soroll, cuidar la qualitat de l'aire i del medi ambient, els quals tenen un impacte directe sobre la salut de les persones, reciclar i reduir al mínim els residus que es generen (hem de saber tancar els cicles i avançar cap a una ciutat de residu zero).

Àmbit 3.1 Educació per guanyar en comú l'equitat, l'èxit educatiu i la cohesió social.

L'educació és un dret fonamental i ho és en totes les etapes de la vida. Volem una ciutat educadora i que compti amb tota la comunitat per desenvolupar el seu projecte educatiu. Volem una educació que combati l'exclusió educativa garantint-ne la qualitat i l'accés equitatiu, perquè una ciutadania formada és el camí per generar cohesió i per trobar sortides col·lectives a la crisi.

Terrassa ha avançat substancialment en els seus serveis educatius en els últims anys. S'han creat més places escolars públiques de tots els nivells i nous projectes educatius. De manera que es podria dir que, com a ciutat, disposem d'una oferta formativa i educativa variada i de qualitat, però que s'ha d'anar adaptant a les noves necessitats, cada vegada més canviants.

La defensa de l'escola pública ha de ser un eix prioritari de les polítiques educatives locals. Això posa en qüestió, i situa com element clau, els concerts de la Generalitat,

que afavoreixen la doble xarxa. És necessari valorar si el repartiment de l'alumnat és, en aquests moments, equitatiu entre centres públics i concertats.

La lluita per l'èxit educatiu requereix el compromís del món local. L'equitat en els resultats escolars de l'alumnat, amb independència del centre on estigui escolaritzat, necessita una atenció i un esforç municipal en tres grans àmbits: la detecció de situacions de risc a la petita infància, l'afavoriment d'una escolarització equilibrada en el moment de l'accés a una plaça escolar i garantir unes condicions mínimes d'educabilitat durant tot el procés escolar de l'alumnat, per garantir oportunitats per a la igualtat més enllà de gaudir d'una plaça escolar. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Promoure l'equitat educativa amb recursos suficients per als programes contra l'absentisme, el fracàs escolar i la segregació**, entre d'altres, assegurant l'escolarització equilibrada a tots els centres amb fons públics i una ràtio de professorat adequada, potenciant la formació del col·lectiu docent, i prioritant un ensenyament amb enfocament de gènere i de diversitat cultural. Farem un estudi independent, amb experts en el tema, per valorar la idoneïtat de l'actual model de zonificació.
2. **Reforçar la xarxa de petita infància, de 0 a 6 anys**, com a tasca de prevenció de situacions de risc, i donant suport a les iniciatives educatives comunitàries i als processos de criança.
3. **Reclamar a la Generalitat la construcció urgent dels 3 equipaments educatius pendents a la ciutat**: els instituts de secundària "Les Aimerigues" (Roc Blanc) i Can Roca; i l'escola d'educació infantil i primària Sala i Badrinas (Segle XX). Garantir una adequada oferta formativa d'educació secundària (batxillerat i cicles formatius) que faci possible que el 80% de la població terrassenca disposi d'estudis secundaris.
4. **Ajustar cada curs l'oferta de places d'escoles bressol municipals a la demanda**, per avançar progressivament cap a la universalització de la cobertura de la demanda de les famílies, millorant la qualitat educativa de les escoles amb reduccions de ràtio, si fos necessari, i programes de formació per als i les professionals.
5. **Ampliar l'oferta de serveis educatius de suport diversos, adreçats als infants i a les famílies**, i en col·laboració amb professionals d'altres àmbits (com Serveis Socials). Per exemple "espais familiars", "espais nadó" i "espais de criança compartits".
6. **Garantir i millorar l'accés equitatiu a recursos per a tothom**: beques menjador, activitats complementàries i materials escolars. Potenciar el programa d'ajuts per a la igualtat d'oportunitats.
7. **Afavorir el treball en xarxa entre professionals de les diferents etapes educatives** per establir itineraris educatius continuats dels 0 als 18 anys a la xarxa pública.

8. Millorar el paper central de les escoles d'educació especial municipals en l'atenció a les persones menors amb necessitats específiques de suport, a més de reforçar el seu paper com a centres de suport a l'escolaritat dels 0 als 18 anys.
9. Demanar a la Generalitat l'ampliació de l'oferta formativa a les escoles d'adults que permeti a totes les persones avançar professionalment, en especial a aquelles en situació d'atur o precarietat.
10. Consolidar la modernització de l'Escola Municipal d'Adults "La Llar", tant organitzativament com en l'oferta formativa, potenciant el seu paper com a centre de segones oportunitats.
11. Ampliar i diversificar l'oferta formativa de l'Escola Municipal d'Art i de l'Escola Municipal de Música, oferint serveis al conjunt de les escoles de la ciutat.
12. Reivindicar la coresponsabilitat de l'Ajuntament amb el Departament d'Ensenyament en la planificació de l'oferta formativa de la ciutat, oferint espais de participació a les famílies i a la comunitat educativa. Evitar el tancament d'aules sense una planificació prèvia amb els implicats. Reduir els ratis i prioritzar el manteniment de les línies en les escoles públiques per davant de les noves autoritzacions d'ampliació d'aules a les escoles concertades.
13. Aprofundir en el programa de manteniment de centres i obres.
14. Dinamitzar i reforçar el Consell Escolar Municipal per convertir-lo en el Consell Educatiu representatiu obert a les entitats, al lleure educatiu i a la participació de la ciutadania i dotar-lo de capacitat de decisió real sobre la política educativa municipal.
15. Donar continuïtat al programa de formació per a les famílies en col·laboració amb les AMPA.
16. Elaborar un programa d'integració de la formació professional inicial, contínua i ocupacional.
17. Donar suport i continuïtat a les tutories d'acompanyament, en el seu paper de lluita contra l'abandonament escolar prematur, i potenciar programes de seguiment de joves entre 16 i 18 anys oferint orientació educativa i en la transició al món del treball o la vida adulta. Ampliar les tutories d'acompanyament a nous instituts de manera progressiva: IES Mont Perdut, IES Montserrat Roig, IES Les Aymerigues, IES Terrassa i IES Can Roca.
18. Garantir que les entitats de lleure disposin d'espais dignes i adequats per desenvolupar la seva tasca educativa.
19. Treballar perquè tots els centres que ho necessitin puguin disposar de personal de suport per a les seves activitats. Avaluarem els resultats de programes com l'estudi assistit. També estudiarem la possibilitat d'introduir altres suports educatius a les aules en horari escolar, per tal de garantir que tots els infants i joves de la ciutat puguin assolir els objectius de l'etapa que estant cursant. Donant també importància al lleure i el descans de l'alumnat.

20. Reclamar a la Generalitat la creació de tres Unitats d'Escolarització Compartida (UEC) per a les tres zones educatives que no en tenen, els districtes 3, 4 i 5.
21. Promoure la relació entre les diferents escoles universitàries i els centres de secundària de la ciutat. Dinamitzar el Consell Universitari com a instrument de relació i participació entre el món universitari i el ciutadà, perquè assoleixi plenament la funció social de la universitat.
22. Reforçar el concepte de campus universitari a Terrassa elaborant el mapa de necessitats dels estudiants, per apropar l'oferta a les necessitats reals dels universitaris, i potenciant la ubicació de serveis i millora de les infraestructures.
23. Elaborar un programa municipal específic per millorar la relació i el coneixement de la ciutat dels milers d'estudiants que passen pel campus de Terrassa.
24. Reforçar el procés de construcció d'una escola única d'enginyeria a la ciutat, com a resultat de la integració de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials i Aeronàutica i de l'Escola d'Enginyeria de Terrassa. És un procés que generarà noves oportunitats a la ciutat i a tota la comarca.

Àmbit 3.2 Salut en totes les polítiques.

Per aconseguir una millora substancial de la salut de tothom cal una defensa activa de la sanitat pública i apostar per les intervencions transversals sostingudes, que posin en pràctica l'enfocament de "la salut en totes les polítiques", ja que els principals determinants de la salut són de tipus social, econòmic, ambiental i laboral.

La salut és un dret fonamental de les persones, és una condició bàsica del benestar i la qualitat de vida. Hem d'aspirar a una manera de viure que sigui autònoma, solidària i joiosa. La salut també ha de ser un indicador que ens serveixi per mesurar els progressos realitzats a favor de la reducció de la pobresa, de la promoció de la cohesió social i de l'eliminació de les discriminacions de qualsevol mena.

Per garantir el dret a la salut i evitar que la sanitat sigui una mercaderia, cal reformular els principis del model actual, assolint una sanitat realment pública (en propietat, provisió i gestió dels serveis) amb un servei universal i equitatiu, humà i de qualitat, únicament pagat amb pressupostos i sense "copagaments". També cal potenciar la coresponsabilitat i pedagogia dels usuaris sobre el valor dels serveis públics.

La política municipal de salut de l'Ajuntament ha de promoure una planificació de la ciutat i de la seva organització urbana que possibiliti la millor qualitat de vida i de salut per a tothom, vetllant perquè tots els ciutadans i les ciutadanes, independent de la seva situació personal, tinguin accés als serveis de salut en condicions d'equitat. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Impulsar i assegurar el bon funcionament i transparència del Consell Municipal de Salut** que vetllarà per la salut i l'atenció sanitària i comunitària públiques, tot garantint l'ús eficient i transparent dels recursos públics en sanitat. A més, treballarà per l'equitat en l'accés als serveis sanitaris i la salut preventiva enfront

- de la medicalització, evitant els “repagaments” i les llistes d’espera, amb control de les reclamacions i rendició de comptes en la confecció i el seguiment de les llistes d’espera. I impulsarà l’elaboració de programes de promoció de la salut a partir dels diagnòstics de salut dels barris.
2. Fer de la “salut en totes les polítiques” una manera de governar, tenint en compte l’impacte en la salut de les persones abans i després de l’aplicació de qualsevol acció de govern.
 3. Promoure l’Atenció Primària de Salut (APS) com a eix vertebrador del sistema. Reclamar la construcció dels equipaments sanitaris pendents a la ciutat, com el CAP al barri de Can Roca.
 4. Assegurar que totes les persones tinguin accés a l’empadronament per a facilitar l’accés a tots els serveis sanitaris.
 5. Millorar l’atenció en salut mental mitjançant l’increment de l’oferta de serveis, potenciant més centres de dia, els tallers ocupacionals i desenvolupant un seguiment i acompanyament des de treball social i salut.
 6. Interpel·lar a la Generalitat perquè garanteixi llistes d’espera dignes en el sistema públic, i sota criteris mèdic i humà, en els centres proveïdors de serveis a Terrassa.
 7. Garantir l’accessibilitat de transport públic les 24 h fins a l’Hospital de Terrassa, per tal de reduir la necessitat de transport privat.
 8. Impulsar de nou els Plans de Barris (Llei de Barris- projectes integrals de millora urbana i social cofinançats amb la Generalitat de Catalunya) als barris més vulnerables, incorporant aspectes com l’eradicació de la pobresa energètica o la minimització dels seus efectes i conseqüències, i l’accessibilitat a l’habitatge públic. Aquesta s’ha demostrat com una eina eficaç per a la reducció de les desigualtats en l’àmbit de la salut i la qualitat de vida i una eina eficaç de diagnòstic comunitari.
 9. Impulsar i posicionar-se públicament des de l’Ajuntament a favor de la proposta del nou model sanitari que volem per Catalunya: Programa per un Servei Nacional de Salut a Catalunya.
 10. Dedicar recursos a la millora dels sistemes d’informació i fer els indicadors de qualitat en salut i assistència sanitària assequibles per la ciutadania.
 11. Fomentar un lideratge compartit entre la ciutadania, els professionals, els governs locals i l’administració sanitària, principalment mitjançant els Governos Territorials de Salut.
 12. Proposar una consulta popular per conèixer la voluntat de la ciutadania sobre que el proveïdor que ofereixi la sanitat pública a més de la meitat de la població de Terrassa sigui públic o privat (concertat).
 13. Garantir un entorn saludable, mitjançant la reducció de fums, sorolls i deixalles. Incrementar la inspecció de fums industrials i de vehicles, la vigilància del soroll i de la recollida de residus. Potenciar l’ús d’energies renovables.

14. Promoure una política local d'alimentació sana i sostenible, de proximitat i temporada, ecològica i amb garantia sanitària, impulsant el seu consum entre les famílies, els centres educatius i a l'hostaleria i limitant la publicitat de menjars poc saludables en entorns infantils.

Àmbit 3.3 Cultura per a una ciutadania lliure i crítica

La cultura és per Terrassa en Comú l'element fonamental en el procés de canvi de la ciutat i en el procés de repensar-la de forma col·laborativa. L'aprofundiment en els processos de transparència, participació i coresponsabilitat, en la incorporació del medi ambient i l'ecologia al disseny de la ciutat, i en la consideració de totes les dimensions dels drets socials com a prioritat de la política, converteixen la cultura i els valors en l'element essencial per aquest canvi.

És necessari promoure i facilitar l'accés de la població a programes culturals integradors i de qualitat, en complicitat amb el teixit sociocultural de la ciutat. Connectant les diferents xarxes de cultura més formals i les de caràcter popular, amb la xarxa d'escoles, la de biblioteques i la de centres cívics i socials. Apostant per una programació cultural realitzada des de les necessitats i expectatives de la ciutadania, i des de la perspectiva de la cultura com element de cohesió social i de socialització.

Ha estat publicat el Llibre Blanc de la Cultura a Terrassa, resultat d'un llarg procés de participació, documentació, diagnosi i reflexió col·lectiva. Es tracta d'un pla estratègic d'actuació desenvolupat amb l'objectiu de construir un espai cultural públic i dissenyat conjuntament amb tots els agents culturals de la ciutat. Proposa cinc eixos estratègics: capitalitat cultural i projecció exterior; connectivitat cultural; cultura i cohesió social; innovació i creativitat cultural; i governança. És un document de referència per definir la política municipal en l'àmbit de la cultura. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Aplicar una política transversal de cultura en l'educació, en la salut, en el medi ambient, en l'economia i en els valors.** La cultura ha d'incidir en els aspectes claus comunitaris i d'inclusió. En aquest sentit, cal un increment de competències, millor capacitat, i connexió amb l'entorn i el patrimoni arquitectònic, arqueològic, documental, natural i industrial. També l'art i la salut, l'ocupació, el lleure o el turisme han d'impregnar-se de les polítiques culturals.
2. **Avançar cap a una governança cultural participativa:** valorar dotar el Consell de la Cultura i les Arts de Terrassa d'algunes competències decisòries o vinculants en política cultural local. Nomenament dels seus membres a partir de la seva representativitat al sector cultura, experts en el sector i ciutadans independents. Capacitat decisòria en les comissions de les subvencions i en l'avaluació dels projectes.
3. **Promoure la capacitat generadora d'activitats de la política cultural de proximitat,** ampliant els horaris dels centres cívics i biblioteques.

4. **Desenvolupar una programació cultural de qualitat en la qual tots els llenguatges artístics hi tinguin presència**, tot desenvolupant estratègies que facilitin l'accés universal a la cultura. Treballarem per eliminar totes les barreres d'accés a la programació. Col·laborarem amb entitats que treballen en l'àmbit de l'exclusió, de les dificultats físiques, psíquiques i sensorials per tal de garantir l'accés de totes les persones a l'activitat cultural de la ciutat.
5. **Promoure la creació d'espais dedicats a la creació cultural i artística i a la cultura tradicional i popular**, que afavoreixin la innovació i l'ampliació a nous públics, i la comunicació entre els creadors i els agents culturals i entre aquests i el món educatiu. L'Ajuntament ha d'assegurar la infraestructura i el manteniment d'aquests espais, i el seu funcionament ha de ser gestionat conjuntament amb els qui hi realitzin activitats.
6. **Establir fórmules de gestió ciutadana d'equipaments culturals o d'àrees de política cultural** a través d'entitats ciutadanes, a partir de la negociació d'un contracte-programa que n'estableixin uns objectius clars i de valor social i públic, el finançament i els criteris d'avaluació dels resultats.
7. **Desenvolupar el Mapa de Lectura Pública i fer de les biblioteques un dels principals motors d'activitat cultural del municipi**, un espai sense exclusions i proactiu en l'atenció a la diversitat.
8. **Promoure la capacitat generadora d'activitats de la política cultural de proximitat**, ampliant els horaris dels centres cívics i biblioteques.
9. **Considerar els espais privats de cultura en viu com a aliats per a la difusió cultural**, establint acords en la programació cultural i facilitant l'acompliment de les normatives.
10. **Facilitar la instal·lació d'activitats del sector creatiu a la ciutat**, a través de programes actius de promoció econòmica, de viviers o laboratoris culturals, apostant per nous models de treball en xarxa i co-treball, i per l'economia cultural, sense menystenir les inversions que afavoreixin l'activitat econòmica lligada a la cultura. Potenciar el Parc Audiovisual i la seva relació amb l'activitat ciutadana.
11. **Fomentar la preservació documental i posar les tecnologies al servei de l'extensió del coneixement patrimonial** aprofitant els avantatges de la interactivitat. Activar programes de control i inspecció per tal que el patrimoni arqueològic, industrial i arquitectònic es preservi, s'investigui i se n'eviti la destrucció.
12. **Publicar els criteris de selecció dels projectes o activitats a subvencionar per l'Ajuntament**, les subvencions atorgades i les avaluacions del seu impacte social i cultural. Convertir les subvencions nominatives en convenis plurianuals. Facilitar l'accés ciutadà a aquesta informació publicant-la a la pàgina web de l'Ajuntament.
13. **Potenciar les escoles d'ensenyaments artístics de la ciutat**, per tal que esdevinguin nuclis dinamitzadors de l'activitat artística ciutadana.

14. Fomentar una major interrelació entre les institucions d'ensenyament superior de la ciutat (UPC, ESCAC, Institut del Teatre, etc.) i les institucions ciutadanes.
15. Impulsar polítiques de suport a la recerca i la difusió de la memòria sobre la lluita per la democràcia i els drets socials a l'àmbit de la ciutat, des d'una perspectiva participativa, educativa i científica. Identificar, catalogar i senyalitzar els espais locals de la memòria. Retirar símbols, rètols o mencions commemoratives de la sublevació militar, la Guerra Civil i la dictadura franquista, promoure la recollida de testimonis orals dels fets històrics locals més destacats i donar suport a les activitats d'entitats locals que treballin en aquest àmbit.
16. Assumir el compromís amb el català com a llengua de tots i totes. Promoure la plena normalitat del català en tots els àmbits amb la implicació de l'administració en el foment i les garanties lingüístiques.
17. Garantir la independència i neutralitat simbòlica de l'Ajuntament de qualsevol confessió religiosa.

Àmbit 3.4 Gènere per guanyar en comú l'equitat de gènere.

Les polítiques públiques han d'anar adreçades a afirmar i garantir l'autonomia i la llibertat de les dones. Des de l'Ajuntament de Terrassa s'ha de treballar per establir les condicions necessàries per eliminar qualsevol tipus de discriminació i promoure l'apoderament de les dones.

Les dades sobre desigualtat entre homes i dones a Catalunya són clares. La taxa d'ocupació femenina està 10 punts per sota de la masculina. Un quart dels contractes de treball a temps parcial són signats per dones. La diferència salarial és del 25%. Aquestes dades signifiquen precarietat, pobresa actual i futura (pensions), menor autonomia i promoció professional, i en definitiva, perpetuar les desigualtats ja existents.

El caràcter pròxim de les polítiques municipals les fa instruments privilegiats per transformar les condicions de vida de les persones, de forma immediata i visible. Aquesta proximitat és fonamental per a la consecució d'una societat de dones i homes lliures i amb projectes vitals autònoms.

Per assolir aquests objectius cal intervenir des de la transversalitat de totes les polítiques, en la quotidianitat, i el municipi és l'àmbit de la quotidianitat per excel·lència. Cal per tant, en primer terme, lluitar contra les situacions extremes que són fruit de la divisió de rols, especialment contra la feminització de la pobresa i la violència masclista. També cal intervenir en els elements estructurals per garantir la igualtat d'oportunitats, donar veu a les dones a través del foment de la seva participació en l'esfera pública, i construir un municipi que reconegui totes les tasques necessàries per al sosteniment de la vida humana, independentment que siguin realitzades per homes o per dones.

1. Potenciar accions i programes de prevenció de la violència masclista des de diferents àmbits. Posant especial atenció en la prevenció de les relacions abusives entre la població jove.

2. Continuar amb l'aplicació, desenvolupament i avaluació del reglament municipal per la igualtat de gènere de l'Ajuntament de Terrassa per tal de garantir la perspectiva de gènere a totes les polítiques i actuacions.
3. Elaborar la Carta dels Drets de les Dones partint d'un ampli procés participatiu.
4. Continuar donant suport a les activitats i iniciatives que porten a terme les associacions de dones, el moviment feminista i els moviments que treballen per la igualtat de gènere a la nostra ciutat.
5. Promoure la formació ocupacional i continua de les dones en els nous sectors econòmics. Oferir assessorament i acompanyament a les mitjanes i petites empreses de la ciutat per tal que elaborin plans d'igualtat i mesures que fomentin la igualtat entre homes i dones.
6. Continuar promovent la participació i l'apoderament de les dones grans, vídues i immigrants de la nostra ciutat. Potenciar la participació de les dones gitanes.
7. Desenvolupar i aplicar el Pla d'igualtat intern de l'Ajuntament de Terrassa.
8. Continuar oferint formació en perspectiva de gènere i coeducació al personal dels diferents àmbits educatius municipals per tal de promoure una educació que potencii l'eliminació de tota mena de discriminació per raó de sexe, així com la integració de forma explícita i amb continguts d'aprenentatge de la perspectiva de gènere.
9. Potenciar la presència de la visió i els sabers de les dones en els diferents mitjans de comunicació locals. Promoure cursos, tallers i activitats sobre apoderament i lideratge femení.
10. Potenciar la formació i la regularització de les dones que treballen en àmbits tradicionalment invisibilitzats com els relacionats amb la cura.
11. Portar a terme cursos de formació, tallers i xerrades adreçats a les dones per tal de potenciar el coneixement dels seus drets laborals.
12. Aplicar els protocols de prevenció de la mutilació genital femenina i agressions sexuals.
13. Continuar fomentant la formació i la participació de les dones amb discapacitat.
14. Continuar vetllant per l'aplicació de la legislació internacional vigent per tal d'atendre a les persones en situació de tràfic i explotació sexual i poder garantir el seu accés als recursos. Desenvolupar estructures i mecanismes adequats per acollir i atendre les dones afectades.
15. Fomentar la investigació en gènere en tots els àmbits i disciplines.

Àmbit 3.5 Persones grans i dependència.

Des de Terrassa en Comú volem construir un model de ciutat que situï les persones grans com un eix d'acció prioritari. Això inclou donar resposta, juntament amb altres administracions, a les situacions de dependència, de vulnerabilitat, de pobresa, a la

promoció d'hàbits saludables, al foment de la participació, i al reconeixement de les aportacions i experiència de la gent gran.

L'envelliment de la població ha estat la tendència demogràfica de les últimes dècades, provocant un augment de la longevitat de la població. Aquest fenomen ens aboca a un nou escenari, un repte per crear condicions socials, econòmiques i personals que ens permetin arribar a edats avançades amb unes bones condicions de salut i de qualitat de vida. Al mateix temps, provoca noves estructures familiars i de convivència, de relacions intergeneracionals i de necessitats de salut lligades a situacions de dependència. Escenari que cal tenir en compte per a dur a terme polítiques públiques que facin de Terrassa una ciutat amiga de les persones grans, lliure de barreres arquitectòniques, solidària, justa, amb igualtat d'oportunitats per a tothom, i prevenint la soledat no volguda de les persones grans. Els dos elements claus han de ser l'envelliment actiu i saludable i l'atenció de les situacions de dependència des d'una perspectiva transversal.

Caldrà doncs promoure l'envelliment actiu i saludable per avançar en la construcció d'aquesta ciutat per a totes les persones, atenent-les i oferint possibilitats al llarg del cicle vital. Actualment, Terrassa mostra una alta participació de les persones grans, tant en la presència com en la gestió d'activitats.

Caldrà també desplegar en la seva totalitat l'anomenada Llei de Dependència i que la Generalitat i l'Ajuntament posin els recursos necessaris per fer-ho possible, especialment en els casos de persones que es trobin en situació d'especial vulnerabilitat i requereixin major suport.

1. **Avançar en el desplegament de la Llei d'autonomia personal i atenció a la dependència** prioritzant la prestació de serveis (SAD, Teleassistència, Menjar a Domicili, Ajuts tècnics, etc.) i ampliar la cobertura d'aquests serveis pel que fa a nombre d'hores, atenció en caps de setmana, modalitats, i augment del nombre de serveis de Teleassistència.
2. **Reclamar a la Generalitat la finalització del mapa de centres de dia i casals de la gent gran**, i l'increment d'oferta pública de residències assistides i sociosanitàries, per atendre les necessitats de la ciutat, així com la construcció de la residència i centre de dia a Sant Pere Nord.
3. **Donar assistència i suport a les persones que atenen les persones grans**, tot considerant la funció que desenvolupen les dones. Per exemple amb accions de suport mitjançant SAD, cursos de cuidadors i cuidadores, accions que promoguin la implicació dels homes en les tasques de cura (fomentant la igualtat de gènere), i que atenguin a la diversitat i pluralitat d'estructures familiars.
4. **Donar continuïtat al programa “Sempre acompanyats” i replicar-lo a tota la ciutat**. Crear serveis comunitaris de barri fomentant intervencions dirigides a les persones grans que viuen soles, acompanyant-les i oferint-los suport per millorar les seves habilitats per viure en solitud i també per facilitar que puguin escollir opcions alternatives, quan ja no desitgin aquesta forma de vida o aquesta no sigui possible.

5. Crear una xarxa real, coordinada i cohesionada dels recursos existents per a la gent gran als diferents districtes. Millorar la coordinació entre els diferents recursos assistencials, potenciant el treball en xarxa entre entitats, serveis sanitaris i serveis socials, en l'àmbit de la gent gran.
6. Fomentar la salut i el benestar en la vellesa amb programes específics impulsats des dels àmbits de salut i serveis socials. Les actuacions per promoure l'envelliment actiu no s'han de dirigir només a les persones grans, s'hi hauria d'involucrar al conjunt de la població.
7. Incrementar la formació, l'orientació i el suport als cuidadors professionals i no professionals, a fi de reforçar el bon tracte i evitar l'abús, negligència o maltracte envers les persones grans.
8. Fer un mapa dels recursos de la ciutat, rendibilitzant així els recursos dels quals disposa Terrassa. Es tracta d'aglutinar informació, recursos, i esforços de tot el personal que treballa amb gent gran, per tal de realitzar un treball integral.
9. Millorar els sistemes d'accés a l'habitatge de les persones grans a través d'iniciatives per obtenir un parc públic d'habitatges socials que permeti allotjar a persones grans en situació d'especial vulnerabilitat i/o urgència social.
10. Promoure la millora dels espais des de la perspectiva de l'accessibilitat, tant física com comunicativa, de les persones grans. Crear entorns favorables i propicis a l'escala de l'habitatge i l'entorn per promoure la independència.
11. Millorar les estratègies de prevenció i detecció de maltractaments, i d'atenció a les persones que els pateixen, a través de la formació i l'adopció d'una perspectiva de cooperació entre diferents disciplines i professionals. Revisar conjuntament, entre professionals de la salut i dels serveis socials, els circuits d'atenció, resposta i acollida a les persones grans, i fer propostes de millora.
12. Impulsar projectes que fomentin el respecte i el bon tracte per part de les famílies envers els seus familiars grans, tot promovent la col·laboració del teixit associatiu de cada districte en el disseny de les actuacions i la seva aplicació.
13. Propiciar projectes comunitaris per promoure la sensibilització social, la detecció, la denúncia i la intervenció sobre les situacions d'abús, negligència i maltractament de persones grans.
14. Garantir el dret a participar de la gent gran i promoure un envelliment actiu. Volem que la gent gran continuï sent ciutadania de ple dret, com en altres etapes de la vida, i que els siguin reconeguts els seus drets i la seva dignitat. Impulsar el foment de l'associacionisme i el voluntariat, conjuntament amb el moviment participatiu, a través d'activitats variades que es basin en el reconeixement de les contribucions de les persones grans.
15. Implicar els professionals, les institucions, les entitats, les persones grans i les seves xarxes socials, i la ciutadania en general, com a agents actius promotors del bon tracte, atorgant especial atenció al paper dels centres educatius.

16. Potenciar espais socials de trobada entre persones grans i joves per poder transmetre la cultura popular viscuda.
17. Promoure que les persones grans amb menys recursos econòmics puguin accedir a l'oferta de lleure a través de beques municipals específiques.

Àmbit 3.6 Infància, adolescència i joventut.

Les polítiques municipals adreçades a la infància, adolescència i joventut han de contemplar diversos àmbits d'actuació, fruit de les diferents problemàtiques o mancances que viuen aquests col·lectius. Els eixos d'actuació haurien de ser: protecció, participació i provisió, amb la finalitat que els infants i joves, passin a ser un aspecte principal de totes les polítiques, per garantir que arribin a l'edat adulta amb igualtat d'oportunitats, i amb un alt grau de coneixement i participació en la ciutat de la qual, en el futur, n'hauran de ser ciutadans i ciutadanes actius.

El primer gran eix d'actuació, la protecció, ha de ser la garantia que aquests drets es converteixin en un tema transversal, i obliga a altres àmbits (educació, salut, habitatge, etc.) a mirar cap als menors com un col·lectiu d'especial atenció. Creiem que actualment el treball es fa moltes vegades des de la perspectiva familiar i s'oblida la figura del menor o jove com a individu.

El segon eix seria el que fa referència a la participació. En l'actualitat, el funcionament de la nostra ciutat, i de la societat en general, determina que les divisions d'edat, basades en les capacitats, són les que determinen el teu grau de participació. Això relega a un pla inexistent als infants i adolescents, per la seva incapacitat de votar, i a un segon pla als joves, per la seva inexperiència. Educar en la participació i crear espais propis per infants i joves, és cabdal per l'elaboració d'un model democràtic real. Obrir espais de participació vinculants, donar suport a les iniciatives dels joves des de la coresponsabilitat, recolzar el teixit associatiu i d'entitats com a xarxa essencial del municipi, i garantir el lloc dels infants i joves en el nostre model de ciutat, són els reptes a assolir.

Pel que fa al tercer eix, la provisió fa referència en primer lloc a les polítiques municipals que garanteixen drets bàsics com l'alimentació, l'habitatge i l'educació. Un exemple de la seva necessitat i compromís, més enllà d'aquests drets bàsics, és la mida dels parcs i espais físics per al joc autònom dels grups d'infants i joves. Cal que la provisió retroalimenta els altres dos eixos, per exemple dotant als menors de capacitat d'acció sobre espais segurs on es puguin realitzar les seves activitats d'oci. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Reconèixer i fomentar el lleure educatiu i l'associacionisme**, garantint l'oferta d'activitats a infants i adolescents, que fomentin la participació, la creativitat, l'autoconeixement, l'esperit crític, la cohesió social i el treball entre joves.
2. **Garantir l'aplicació a la ciutat de la Declaració Universal dels Drets dels Infants** adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 1959, així com la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència de Catalunya de l'any 2010.

3. Garantir programes d'acompanyament en el procés de transició cap a l'edat adulta a través de l'orientació laboral i formativa per l'ocupabilitat i l'emancipació.
4. Vetllar per dotar de connexió wifi o accés a Internet a tota la població infantil i juvenil per permetre un bon seguiment de les activitats acadèmiques i aprofitar l'ús de les eines web 2.0 per establir canals de participació dels joves a la ciutat.
5. Donar suport i reconeixement a les entitats juvenils i de lleure educatiu, i a la seva coordinació, a través de plataformes territorials, oferint recursos des de l'Ajuntament (econòmics, espais, serveis tècnics, material, difusió, etc.) pel desenvolupament de projectes d'àmbit local.
6. Crear espais de participació d'infància i joventut amb incidència real sobre les polítiques locals. Potenciant el Consell Infantil i el Consell Juvenil com a òrgans resolutius, associant les seves decisions a espais polítics concrets.
7. Garantir espais públics a cada districte oberts i adequats al joc infantil i juvenil, tenint en compte dimensions, seguretat, manteniment i condicions d'higiene adequades, tot compatibilitzant-los amb els usos de la resta de ciutadans i ciutadanes. Vetllar pel compliment dels drets dels infants i la convivència intergeneracional. Adaptar els horaris i usos dels equipaments públics a tots els districtes per dotar-los de major sentit com a espais d'oci i joc no dirigit.
8. Oferir als joves, com a espais d'estudi, sobretot en època d'exàmens i en horaris adaptats, diferents equipaments de la ciutat (escoles, biblioteques, espais joves, etc.) per garantir aquesta oferta a tots els districtes.
9. Facilitar i promoure l'establiment de vincles i xarxes entre grups de joves amb interessos compartits. Proposar la creació d'espais de participació (formals o informals) on puguin trobar sortides a les seves inquietuds, generant projectes en comú (xarxa de grups de música locals, xarxa d'artistes, xarxa de monitors i monitores, etc.) i desenvolupant projectes d'àmbit local.
10. Realitzar polítiques de normalització de pràctiques culturals juvenils, com per exemple: els grafitis, el rap, el "parkour", l'"skate", els i les discjòqueis, o altres estils musicals, etc. tot acostant-les a altres sectors de la societat.
11. Mantenir i reforçar els tallers educatius i preventius, així com punts d'informació juvenil sobre drogues, sexualitat, xarxes socials i igualtat.
12. Ampliar l'oferta i promoció d'oci nocturn i de cap de setmana existent amb propostes de teatre, cicles de cinema, sopars populars, esports nocturns, piscina de nit, punts d'Internet, concerts, tallers, clubs de lectura, jocs de taula i debats.

Àmbit 3.7 Diversitat afectivo-sexual.

Volem una Terrassa on hi hagi tantes opcions com persones i que cadascuna pugui ser i expressar-se tal com és, en llibertat, des del respecte. Les mesures a implementar han d'anar encaminades a normalitzar totes les opcions, aconseguint l'obertura mental de la

ciutadania, per tal que la realitat social diversa tingui cabuda, deixant enrere etiquetes i discriminacions.

El sistema binari, home-dona, exerceix una funció coercitiva sobre tots els cossos i, particularment, sobre els que s'allunyen de la norma, mitjançant la legitimació d'un ordre que perpetua els privilegis d'uns davant dels altres. Cal superar esquemes mentals per no limitar les possibles formes d'existir. La realitat és diversa, com evidencien les distintes formes d'estimar i de ser, i totes han de ser legítimes, amb excepció de les que usen la força i l'abús de poder contra la voluntat, per a la seva realització. Identificar la forma biològica dels genitals amb la sensibilitat sexual i afectiva és un error, com mostra la realitat rica i diversa que tenim.

Des de l'Ajuntament s'han d'implementar polítiques per a la normalització de totes les opcions possibles, que són tantes com persones, i fer real el dret que cadascú pugui viure en el respecte i la plena ciutadania, amb independència de la seva identitat sexual i afectiva. Per tant calen polítiques educatives i de conscienciació de la ciutadania i polítiques de suport i orientació per a totes les persones, i les famílies, en risc de discriminació i rebuig per la seva forma de viure sexualitat i afectivitat. Hem de treballar per perdre la por a aquesta pluralitat, creant un entorn respectuós. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Evitar i denunciar qualsevol tipus de discriminació per raó d'orientació sexual o identitat**, prevenint l'homofòbia i la “transfòbia” a totes les activitats públiques, i garantir el compliment dels compromisos del Pacte per a la Diversitat Sexual, Afectiva i d'Identitat de Gènere a Terrassa.
2. **Realitzar programes educatius a centres d'educació formal i no formal** per a treballar la diversitat afectiva i sexual, desenvolupats per professionals amb capacitat en aquests temes i que siguin propers per als i les joves.
3. **Desenvolupar campanyes de sensibilització innovadores que fomentin el respecte** cap a les persones que no segueixen models sexuals normatius. Visibilitzar el menyspreu que habitualment reben les persones que s'allunyen de la norma, amb anuncis als diaris, a la televisió local, amb tríptics, etc., que mostrin la realitat sense prejudicis i que es posicionin contra la “patologització”.
4. **Promoure beques per a la investigació, estudi i generació de materials de recerca i educatius** sobre la diversitat afectiva i sexual, vídeos i petits curts, mostrant situacions reals per a comunicar el missatge que tots som persones i tenim dret a viure tal com sentim.
5. **Crear un equip de mediació interdisciplinari que tracti la cultura de la pau i el foment al respecte**. Ha d'ajudar a treballar situacions de resolució de conflictes i mantenir un contacte periòdic amb diferents agents socials, especialment els centres educatius.
6. **Implementar un pla integral per a tots els professionals de l'administració pública** que treballen directament amb la ciutadania perquè coneguin les lleis aprovades a favor dels drets del col·lectiu LGTB, donar eines per posar resistències a l'“heterocitocentrisme” i treballar des del respecte i no des de la tolerància.

Àmbit 3.8 Diversitat funcional o discapacitat.

Des de Terrassa en Comú considerem la normalització de la discapacitat com el respecte als drets humans de les persones amb diversitat funcional o discapacitat, i creiem que cal treballar de manera participativa per la promoció d'aquestes polítiques amb les associacions de la ciutat.

Terrassa és i ha estat una ciutat compromesa amb la discapacitat. Fruit d'aquest compromís històric de les organitzacions socials i les institucions, la ciutat compta amb una de les taules per la discapacitat més actives i participatives de l'Estat. S'han aconseguit grans reptes, com ara involucrar a un gran nombre d'institucions de la ciutat en la lluita per la igualtat de drets de les persones amb capacitats diferents. El gran suport aconseguit pel Pacte per l'Accessibilitat Universal és el clar reflex de la feina ben feta.

Creiem que el dret a l'accessibilitat universal ha de ser un objectiu primordial de ciutat i que aquest s'ha de promoure i treballar de forma conjunta entre les persones amb capacitats diferents, els representants municipals i les entitats i associacions al voltant de la discapacitat. La implicació efectiva de tots els actors en el procés de millora és l'únic camí per arribar a l'acceptació de la diversitat i el rebuig a la discriminació. Parlem de salut, d'educació, de l'accessibilitat als edificis, de participar en les decisions, en els actes públics i d'accedir a un treball.

Creiem que l'Ajuntament ha d'apostar per un model social de la discapacitat i per la filosofia de vida independent, on es concep la persona amb discapacitat com un membre de ple dret amb obligacions però també amb els mateixos drets que la resta de la població, uns drets que com a ciutadà o ciutadana ha de poder exercir amb la màxima autonomia personal. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Promoure l'ocupació entre les persones amb discapacitat.** Elevar la quota de reserva mínima en les oposicions o altres proves d'accés a les corporacions locals per a persones amb discapacitat, així com adoptar mesures de reserva específiques per a persones amb discapacitat intel·lectual. Vetllar pel compliment de la quota legal de reserva per les empreses que accedeixin a licitacions de l'Ajuntament, així com reservar almenys un 6% dels contractes públics a centres especials d'ocupació. Promoure una major atenció a la promoció i l'acompanyament en la inserció laboral. Vetllar per la transició dels alumnes que finalitzen escolaritat a les escoles d'educació especial i han d'accedir a recursos especialitzats (centres ocupacionals o centres d'atenció diürna).
2. **Treballar per una Terrassa pionera en el compromís amb la discapacitat.** Mantenir i impulsar els compromisos assumits en el Pacte per l'Accessibilitat Universal a Terrassa, així com adoptar el compromís de considerar la normalització de la discapacitat com a vector transversal d'atenció preferencial en totes les línies d'acció política de la corporació local. Donar suport a la finalització del Pla estratègic de la discapacitat a Terrassa.

3. **Adaptar els accessos a comerços i habitatges.** Promoure abans del 2017 que el comerç de Terrassa estigui adaptat per a persones amb discapacitat a través de normatives i incentius. Donar suport efectiu a les persones discapacitades per l'adaptació d'habitatges, mitjançant la mediació amb les comunitats de veïns, la bonificació en les taxes i la preparació d'informes tècnics. Promoure la reserva d'un 1% del pressupost d'inversions, a l'accessibilitat.
4. **Vetllar per la representació de persones amb discapacitat en els òrgans de presa de decisions a l'Ajuntament.** Donar suport a les propostes de consens que sorgeixin de processos de participació ciutadana de persones o familiars amb capacitats diferents, com per exemple les propostes de la Taula de la Discapacitat, així com proposar l'increment de la participació en els mecanismes de presa de decisions.
5. **Consolidar un espai específic per treballar en xarxa l'abordatge de les necessitats de les persones amb discapacitat** derivada de salut mental. A més, se sol·licitarà a les entitats competents perquè les persones amb discapacitat intel·lectual puguin accedir a centres de salut especialitzats.
6. **Millorar la recollida de dades estadístiques i anàlisis de les necessitats des de Serveis Socials** per identificar serveis, tendències i territoris per la presa de decisions i el disseny de projectes específics.
7. **Portar a terme accions que fomentin la informació i millor ús de les targetes i reserves d'estacionament** per a persones amb discapacitat a la ciutat, titulars de les mateixes.
8. **Treballar en el disseny d'un nou model de transport adaptat** i vetllar per l'acompliment dels acords en matèria de transport públic, continguts en el pacte per l'accessibilitat. Vetllar per l'accessibilitat de les línies de tren que arriben a la ciutat. Estudiar noves modalitats de bitllet i prestació de serveis, com ara el model de targeta rosa o blanca, i establir nous barems de preus en bitllets d'autobús per facilitar l'ús del transport públic per les persones discapacitades.

Àmbit 3.9 Esport, oci i salut a la ciutat.

Terrassa és i ha de continuar essent una ciutat referent en el foment de l'esport a totes les etapes de la vida, a més d'esdevenir una ciutat que es doti de les infraestructures suficients perquè tothom pugui practicar l'esport que desitgi en les millors condicions possibles.

La pràctica de l'esport és una forma de promoure la salut de la ciutadania i cal garantir també que es realitzi de forma adequada a les capacitats i necessitats físiques de cada persona, especialment quan és una pràctica lliure i no associada.

L'esport escolar té molts avantatges: aporta valors no competitiu, els pares i mares no hi estan tan a sobre, els entrenadors/es o monitors/es no estan obsessionats amb el rendiment, i permet aprendre al/la jove d'allò que ha de destacar i gaudir al/la jove que no té habilitats, d'una manera natural, sense pressió ni frustració.

Les entitats esportives que gestionen equipaments públics, o que reben subvencions públiques, han de fer-ho amb la màxima transparència i d'acord a uns principis i uns valors basats en la concepció de l'esport com una activitat social i no com un negoci.

L'Ajuntament ha de ser, juntament amb la Generalitat, com a administració competent, la primera instància de decisió de les polítiques esportives públiques i, per tant, l'interlocutor del conjunt de la societat civil esportiva de Terrassa. Les administracions no han de ser només gestores de l'esport; cal que defineixin els objectius i que administrin i vetllin perquè els recursos públics existents prioritzin l'esport de base i l'esport escolar com a instruments d'educació en valors de ciutadania, de cohesió social i d'integració de persones i col·lectius diversos. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Fomentar l'esport escolar, el joc i l'esport a l'aire lliure per a tothom**, a les instal·lacions escolars o l'espai públic. L'esport escolar ha de promoure valors no competitiu. Els clubs, les AMPA i les escoles podrien col·laborar utilitzant les mateixes instal·lacions o l'espai públic, tant en horari escolar com en horari extraescolar.
2. **Potenciar l'esport a les escoles**. Els diferents clubs de la ciutat es podrien implicar en aquesta tasca i organitzar l'esport escolar conjuntament amb les AMPA. També es podrien oferir monitors/es i material esportiu per ampliar l'oferta d'activitats esportives a les escoles, utilitzant les mateixes instal·lacions, tant en horari escolar com en horari extraescolar, pensant també en gent de fora de les escoles que no tinguin els recursos necessaris per fer alguna activitat esportiva.
3. **Fomentar l'esport en la mobilitat municipal i entre municipis**. Potenciar una connexió supramunicipal entre municipis propers a peu o en bici que permeti fer esport a través de la mobilitat laboral, i per descomptat també dins la ciutat. S'ha d'integrar l'esport en la mobilitat i en el dia a dia, promocionar la idea d'un esport més lúdic, perquè la gent vegi l'esport com una manera de viure. Fomentar també els aparcaments de bicis o de patinets a les escoles, estacions, clubs esportius i altres espais, per fer que a la gent li sigui molt més fàcil fer esport.
4. **Donar més ajudes i suport a entitats sense ànim de lucre vinculades a l'esport**. Actualment hi ha molta diferència en les ajudes o suport que reben entitats organitzadores de certs esdeveniments i altres petites associacions sense ànim de lucre que busquen finançament per poder dur a terme la seva gestió. Aquestes no tenen per què ser associacions esportives, però sí que poden fer alguna activitat per fomentar l'esport.
5. **Revisar la gestió de les instal·lacions municipals i assegurar la disponibilitat d'espais**. Permetre que diferents entitats esportives de la ciutat puguin gaudir de les instal·lacions municipals que paguem entre tots i totes, i poder aprofitar les instal·lacions esportives de les escoles per assegurar la disponibilitat d'espais.

Àmbit 3.10 Espai públic.

El desenvolupament urbà ha de recuperar el protagonisme ciutadà. S'ha d'apropar el diagnòstic al carrer i a la participació de veïns i veïnes per tal que siguin ells qui prioritzin i determinin les actuacions urbanístiques a realitzar.

A Terrassa es va viure un període en què les actuacions urbanístiques van millorar la ciutat: es va integrar el ferrocarril i es va iniciar la construcció del Parc Vallparadís entre d'altres. Es va optar per millorar els barris a través de la millora dels seus espais públics i la construcció d'equipaments. L'urbanisme va revertir desigualtats socials i va millorar les condicions de vida de la ciutadania. Però aquest procés va finalitzar fa temps. La inèrcia "desarrollista" va confondre desenvolupament urbà amb urbanització i construcció d'habitatges. Es va prioritzar una cultura de creixement, sense valors socials ni paràmetres de sostenibilitat. Aquest procés s'ha caracteritzat per importants precarietats que es visualitzen en molts espais públics.

Volem que l'espai públic de la ciutat, en el que coincideixen físicament persones de diferents edats i condicions, fomenti la trobada i la convivència. Volem espais públics de qualitat a tots i cadascun dels barris de la ciutat, deixant de banda la concepció de major preeminència del centre de la ciutat. Volem que les condicions ambientals de Terrassa permetin desenvolupar les activitats quotidianes en òptimes condicions. Un entorn saludable millora les condicions de vida de la ciutadania i redueix de forma proporcional i directa l'estrès que pateixen. Transformar l'espai en un lloc saludable físicament i culturalment ha de ser l'objectiu principal. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Desenvolupar el projecte "Terrassa, una ciutat per jugar"**, que programi actuacions encaminades a la recuperació d'espais (públics o no) com a llocs concebuts i dissenyats específicament com a espais de joc i de lleure.
2. **Redactar el Pla Director de l'espai públic de Terrassa**. Un document que ha de diagnosticar i avaluar de manera integral problemàtiques i potencialitats existents en l'espai públic de la ciutat. Que programi actuacions i habiliti processos col·laboratius. Que tingui capacitat per desplegar-se com a projectes de barri. Document que ha de coordinar actuacions de mobilitat, usos en espai públic i xarxes de serveis entre d'altres.
3. **Redactar un pla del verd urbà de Terrassa** que identifiqui, programi i gestioni actuacions que signifiquin un procés de re-naturalització de la ciutat.
4. **Desenvolupar el document "Escoles i espais de ciutat - camins escolars"**. Document d'anàlisi i avaluació de les possibilitats d'ús per part dels escolars i les famílies de l'espai públic al voltant de les escoles i vinculat a les mateixes. Aquest document també hauria de potenciar el seu ús diari a través de la definició dels camins escolars, espais segurs per vianants i bicicletes.

Àmbit 3.11 Seguretat humana: convivència, prevenció i protecció.

L'enfocament existent de seguretat humana ha transformat la construcció de la seguretat a diferents nivells, des de la seguretat ciutadana i la convivència, passant pels drets humans i socials, i fins a la protecció civil.

Des de Terrassa en Comú entenem que l'administració no és l'únic actor en aquesta matèria i que aquesta afirmació es veu superada per la realitat. L'Ajuntament ha de comptar amb les associacions, entitats i moviments socials, especialment en els temes que fan referència a la convivència, la prevenció i la seguretat. La ciutadania ha de participar de manera activa en la negociació de les polítiques que més directament li poden afectar a través d'aquestes entitats. Qui pot tenir més coneixements sobre la realitat del seu barri que la persona que hi viu?

Terrassa és una ciutat de més de 215.000 habitants que disposa d'uns Serveis de Seguretat i Protecció Civil que, en coordinació i amb la col·laboració de la comunitat, mantenen un bon nivell de convivència, prevenció i seguretat que hem de potenciar i millorar. Tot i així també té molts punts a millorar.

La Policia Municipal ha de focalitzar el seu treball al servei de la ciutadania fent especial menció a la relació amb la comunitat. Hem de possibilitar l'existència de mecanismes efectius per respondre als problemes socials de convivència i seguretat. Els mitjans per treballar, tant amb les inseguretats reals, com amb les inseguretats i pors percebudes, han de ser acordats per la ciutadania, basats en el principi de cooperació entre l'Ajuntament i la societat civil, i han de garantir una provisió de seguretat que pugui respondre a les necessitats de cada barri. Treballant als barris fem una ciutat més segura i cohesionada. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Potenciar el paper de les entitats de barri, dels moviments socials i especialment de les associacions de veïns i veïnes**, de les comunitats de veïns i dels consells municipals de districte com a interlocutors en matèria de convivència, prevenció i seguretat. Promoure barris segurs, amb animadors, educadors, mediadors socials i agents cívics, que treballin conjuntament els problemes de fons.
2. **Fomentar i garantir el treball d'equips pluridisciplinaris i transversals de persones dels diferents serveis municipals relacionats amb la prevenció i la seguretat**, que garanteixin l'existència de mecanismes adequats per a respondre als problemes socials i de seguretat de la ciutadania.
3. **Revisar i renovar els espais públics que necessitin millores de prevenció i seguretat**, trencar barreres perceptives, combatre els rumors i facilitar un entorn segur per a la convivència entre els veïns i les veïnes.
4. **Estudiar la figura de l'agent cívic** amb una anàlisi de les seves funcions i àmbits d'intervenció.
5. **Incorporar en la planificació territorial i urbanística de Terrassa els criteris de prevenció dels riscos de protecció civil**, especialment els d'incendis forestals, inundacions i químics, abocaments de residus incontrolats i millorar les eines tecnològiques que permetin tenir accés a tota la informació necessària en cas d'activació dels plans de protecció civil.

6. Continuar aprovant i actualitzant de manera continuada els plans d'autoprotecció de la ciutat, incrementant els recursos municipals destinats a aquesta matèria, tot prioritant els afectats pel risc químic. Executar un sistema de control i avaluació de la implantació i compliment de les obligacions imposades en matèria de protecció civil.
7. Elaborar plans sectorials de seguretat amb perspectiva transversal i amb especial atenció a la violència masclista, la seguretat viària i la seguretat ciutadana.
8. Revisar i millorar l'accessibilitat dels vehicles d'emergència als carrers de la ciutat.
9. Reforçar els serveis tècnics municipals de protecció civil amb recursos econòmics i humans suficients per poder desenvolupar les competències municipals que estableix la normativa. Dotar dels recursos necessaris el centre de gestió d'emergències.
10. Redactar una ordenança de protecció civil que permeti, entre altres aspectes, establir un catàleg de centres i activitats no afectats dins el Decret 30/2015 però que presentin un risc significatiu pel municipi i la seva població.
11. Elaborar un pla específic d'informació i comunicació sobre actuacions a seguir per la ciutadania en cas de risc, que contempli les especificitats de cadascú i que prevegi diferents canals i mitjans perquè arribi la informació al màxim nombre de persones. Establir un sistema de trucades múltiples simultànies. Continuar, i potenciar encara més, les tasques d'informació i prevenció amb programes específics adreçats a diferents col·lectius, per fer de Terrassa una ciutat autoprotegida.
12. Demanar a les administracions competents (Diputació i Generalitat) que incrementin els recursos destinats a disminuir el risc d'incendi forestal derivat dels efectes de les ventades de la tardor de 2014 i en els torrents i rieres que travessen el terme municipal de Terrassa.
13. Elaborar un pla específic de formació per al personal municipal i les associacions ciutadanes en matèria de protecció civil per tal que integrin les actuacions corresponents en l'organització de les activitats de cada servei, especialment en les culturals i les esportives, i donar suport a les entitats que organitzen activitats que, segons la normativa, requereixin mesures de protecció per la població i pels mateixos participants.

Àmbit 3.12 Mobilitat segura, sostenible i saludable per a tothom

La planificació de la mobilitat de la ciutat, s'ha d'orientar segons aquests principis: millorar la qualitat de vida, millorar el medi ambient i la salut de les persones, garantir accessibilitat per a tothom, millorar la imatge de la ciutat, millorar la competitivitat i atreure la implantació de noves activitats econòmiques a la ciutat.

En els darrers anys s'ha començat a desenvolupar una xarxa de carrers de zona 30, carrers residencials i carrers exclusius per a vianants. Les xarxes d'itineraris per a

vianants i ciclistes segueixen un procés d'ampliació i millora constants. Es treballa per a establir les mesures necessàries per a garantir la seguretat dels vianants i els ciclistes. S'han realitzat actuacions de millora de l'accessibilitat i la seguretat dels vianants al voltant dels centres educatius del municipi. Existeix un sistema d'orientació dels aparcaments públics subterranis. S'han implementat actuacions orientades a reduir la durada del trajecte i augmentar la freqüència del transport públic urbà. S'han establert zones de limitació de la velocitat i restriccions d'accés als vehicles privats en algunes zones de la ciutat.

Els grans reptes de futur se situen en la millora del transport públic en autobús i ferroviari, millores en la intermodalitat entre els diferents modes de transport, en la millora de les connexions entre la trama urbana i les polaritats de l'entorn (per exemple, l'Hospital de Terrassa), i en la promoció d'actuacions de suport entre la ciutadania amb les anomenades alternatives de “mobilitat col·laborativa”. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Impulsar de manera decidida el transport públic urbà i interurbà** amb preus socials, estudiar un nou disseny de la xarxa de transport en autobús i garantir-ne la integració amb la xarxa ferroviària actual, amb l'ampliació prevista. Fer una autèntica tarifació social del transport en autobús basada en la capacitat econòmica de la ciutadania per garantir l'accés als col·lectius més desfavorits.
2. **Afavorir un transvasament modal del vehicle motoritzat privat cap a modes de transport més sostenibles:** mobilitat a peu, amb bicicleta, amb transport públic i vehicles elèctrics.
3. **Aprovar, en els primers 6 mesos de mandat, un nou Pla de mobilitat** que planifiqui les actuacions a realitzar i assigni recursos suficients en l'horitzó 2020, amb l'objectiu principal de reduir les emissions de CO2 i altres emissions contaminants dels vehicles motoritzats, per lluitar contra el canvi climàtic i millorar la qualitat de vida i la salut de les persones.
4. **Alliberar espai a la via pública per a les persones vianants** actualment destinat a l'aparcament del vehicle privat, sempre que sigui possible, tenint en compte ràtios raonables d'aparcaments en superfície i d'aparcaments públics.
5. **Estendre la xarxa de carrers de zona 30, carrers residencials i carrers exclusius per a vianants.**
6. **Revisar l'ordenança de circulació de vianants i vehicles i posar-la al dia,** donant prioritat al vianant i als modes de desplaçament més sostenibles.
7. **Reclamar que Terrassa pertanyi a la zona tarifària metropolitana única o que passi a la zona tarifària 2** fins que no es redefineixi un nou sistema tarifari integrat de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
8. **Impulsar un projecte de camí escolar a favor d'un desplaçament autònom dels nens i nenes cap a l'escola,** fent-lo segur i incorporant la mirada de la infància en la mobilitat de la ciutat.
9. **Promocionar les iniciatives de mobilitat col·laborativa** com a alternativa a l'ús i la propietat de vehicles privats (“carsharing”, “carpooling”, lloguer, etc.).

10. **Canviar la normativa d'aparcament per a motocicletes i ciclomotors** a la via pública per evitar l'aparcament a sobre de les voreres i controlar la indisciplina en l'aparcament i el soroll d'aquest tipus de vehicles.
11. **Definir polítiques i actuacions concretes en matèria d'aparcament** orientades a certs grups (per exemple residents i usuaris dels principals centres atractors i/o generadors de mobilitat).
12. **Donar continuïtat de manera estable a les campanyes de promoció i difusió de l'ús de la bicicleta** definides en el Pla de promoció per a l'ús de la bicicleta a Terrassa 2012-2013. Establir sinergies amb els municipis veïns per al desenvolupament d'una xarxa interurbana de vies ciclistes.
13. **Continuar amb el foment de les actuacions per a reduir la durada del trajecte** (preferència de pas, carrils dedicats) i **augmentar la freqüència del transport públic urbà**.
14. **Redefinir el sistema de transport urbà de mercaderies i zones de càrrega i descàrrega** per potenciar-lo i fer-lo més eficient.

Àmbit 3.13 Avancem cap al residu zero: menys residus, més reutilització, més reciclatge.

A Terrassa hem d'entendre que el millor residu és el “no residu” (el què no existeix). Per tant hem d'avançar decididament per ser una ciutat de residu zero, fent una aposta política i ciutadana ferma per reduir la generació de residus, per incrementar la valorització i la reutilització dels residus generats, i per assolir nivells de reciclatge del 50% en els pròxims anys, a través de la recollida selectiva, i així reduir al màxim els residus dipositats en abocador.

Terrassa és una de les ciutats que menys residus genera, 0,91 kg per habitant i dia, davant de la mitjana de Catalunya que és d'1,3 kg per habitant i dia. S'ha de consolidar aquesta dada, fomentant el consum responsable i sostenible. El nivell de recollida selectiva dels residus se situa actualment al voltant del 34%, xifra que està estancada i que se situa en la mitjana dels municipis que tenen un sistema de recollida mitjançant contenidors.

Per assolir l'objectiu d'un 50% de recollida selectiva s'han de produir canvis legislatius profunds i d'hàbits en el sistema de producció, distribució i consum, utilitzant els principis de l'economia circular. El nivell de conscienciació ciutadana és baix i difícil d'incrementar malgrat els esforços i els recursos dedicats a informació i sensibilització. La gestió dels residus és un tema molt proper a la ciutadania i una gran oportunitat per intentar construir un model alternatiu basat en els valors del bé comú.

El tractament dels residus generats incideix de manera significativa en les emissions de CO2 generades, per la qual cosa és important no perdre de vista la minimització i valorització dels residus, ja que representen un factor important en les estratègies de lluita contra el canvi climàtic.

Des de l'Ajuntament de Terrassa s'ha de continuar treballant d'acord amb l'Estratègia Catalana Residu Zero, s'ha de treballar per millorar els serveis de recollida i tractament de residus, però també per generar debat ciutadà i per cercar la coresponsabilitat ciutadana per assolir els reptes plantejats. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Revisar el model de gestió de residus.** Aprovar, en els primers 6 mesos de mandat, el Pla local de prevenció i gestió de residus en l'horitzó 2020, amb accions adreçades a avançar cap al residu zero que redueixin els residus generats, que incrementin pràctiques de reutilització de residus i que incrementin significativament el percentatge de recollida selectiva. Revisar les condicions econòmiques i organitzatives del contracte amb l'empresa municipal Eco-Equip en relació al nou pla.
2. **Promoure i donar suport a les iniciatives de reutilització i als mercats de segona mà i d'intercanvi.** Promoure els circuits de reparació de productes i incentivar fiscalment les iniciatives empresarials que tinguin aquest objectiu. Estudiar les possibilitats de reutilització de materials dipositats a les deixalleries.
3. **Continuar apostant per un model de gestió directa de la recollida de residus a la ciutat.** Fer un estudi, durant els primers 6 mesos de mandat que tingui per objectiu establir un pla de millora i reorganització de la prestació del servei de recollida de residus a la ciutat, per assolir els objectius del Pla Local de prevenció i gestió, i que determini les condicions econòmiques i organitzatives necessàries mitjançant un contracte-programa entre l'Ajuntament i l'empresa municipal Eco-Equip.
4. **Continuar impulsant estratègies d'informació, sensibilització i compromís** fent coresponsable a la ciutadania perquè l'any 2020 la producció de residus de Terrassa continuï sent inferior a 1 kg per habitant i dia. Millorar la informació situada als contenidors per orientar millor a la ciutadania i reduir el gran volum d'impropis recollits.
5. **Fer una prova pilot d'implantació de la recollida porta a porta** dels residus domèstics que serveixi com a base per fer un estudi de viabilitat de la seva extensió a altres zones de la ciutat, amb el debat i la informació necessària. Ampliar l'abast de la recollida selectiva porta a porta de residus comercials a totes les fraccions i a tots els establiments comercials.
6. **Continuar implantant mesures de prevenció de residus i de compra verda** en el funcionament de l'Ajuntament i en les activitats promogudes o subvencionades per l'Ajuntament.
7. **Revisar l'ordenança municipal de residus i la fiscalitat associada** per adaptar-la als objectius del nou pla local. Fer un estudi de la taxa de residus que tingui per objectiu incentivar les bones pràctiques comercials i domèstiques de prevenció, reutilització i increment de la separació de residus.
8. **Continuar realitzant campanyes d'informació, sensibilització i promoció de pràctiques de comerç sostenible** que tinguin per objectiu cercar un major

coneixement, implicació i coresponsabilitat de la ciutadania en els objectius del pla local.

9. **Demandar a les instàncies supramunicipals un canvi en la legislació** que permeti assolir els objectius previstos en l'horitzó 2020.
10. **Demandar a les instàncies supramunicipals un canvi en la legislació** que permeti implantar sistemes de dipòsit i retorn dels envasos.

Àmbit 3.14 Per una Terrassa amb qualitat ambiental i qualitat de vida.

El model de desenvolupament social i econòmic al nostre país ha potenciat la compra i utilització del cotxe com a principal forma de desplaçament. Ara bé, la utilització massiva d'aquesta forma de desplaçament i la poca inversió en infraestructures ferroviàries com a alternativa, generen una problemàtica que esdevé greu en aquests moments. Cal modificar paradigmes de desenvolupament i mobilitat a escala global i local. Només el paradigma de la sostenibilitat garantirà salut i qualitat de vida i contribuirà a lluitar contra el canvi climàtic.

La contaminació atmosfèrica de l'aire urbà i la contaminació acústica són problemes greus des de fa molts anys. Problemes que tenen repercussió en la salut de les persones, que estan sotmeses a nivells de contaminació superiors als tolerables i, especialment greus, en els col·lectius més vulnerables com els infants, la gent gran o les persones que pateixen malalties respiratòries o cardiovasculars, que representen una part important de la població. En l'actualitat hi ha molts estudis que evidencien científicament la relació entre la contaminació atmosfèrica i la seva afectació sobre la salut pública.

L'administració competent en aquestes matèries és la Generalitat, però els municipis estan obligats a disposar de plans que contribueixin als objectius que es marquen en els plans catalans. En aquest sentit, disposem del Pla de reducció del soroll 2014-2018 i del Pla de millora de la qualitat de l'aire 2015-2020, amb un bon diagnòstic de situació i de les actuacions que cal dur a terme en l'àmbit de la mobilitat per restablir la qualitat ambiental perduda i millorar la salut i qualitat de vida de les persones.

Des de l'Ajuntament cal apostar de manera inequívoca per la mobilitat sostenible i aplicar, de manera prioritària, totes aquelles mesures adreçades a reduir i solucionar aquestes problemàtiques. És important que es prioritzi, des de l'Ajuntament, l'assignació de recursos suficients per intervenir de manera transversal en aquests àmbits. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Reduir la contaminació atmosfèrica, acústica i visual**, prioritzant el transport públic, impulsant una fiscalitat ecològica sobre l'ús dels vehicles motoritzats privats altament contaminants i incorporant altres mesures que permetin reduir-ne l'ús a l'interior de la ciutat.
2. **Desenvolupar un model de mobilitat sostenible i saludable** que afavoreixi alternatives al vehicle motoritzat (com transport públic, vehicles elèctrics, a peu o bicicleta) i que permeti tenir una qualitat de l'aire i nivells de soroll òptims.

3. **Determinar Zones Urbanes Ambientalment Protegides (ZUAP)** on els nivells de contaminació de l'aire i el soroll siguin actualment superiors als tolerables per la salut humana i aplicar, de manera prioritària, mesures per reduir-los.
4. **Desenvolupar una fiscalitat municipal verda pels vehicles motoritzats** (impost de vehicles de tracció mecànica, zona blava, etc.) que tingui en compte l'ús que se'n fa i la contaminació atmosfèrica i acústica que es genera.
5. **Demandar a l'Estat que modifiqui la normativa sobre la fiscalitat dels vehicles motoritzats** i desenvolupi, de manera urgent, una classificació i etiquetatge dels vehicles segons el seu nivell de contaminació atmosfèrica i acústica.
6. **Realitzar campanyes de control dels vehicles més contaminants** (soroll i aire) per garantir el compliment de la normativa d'emissions.
7. **Realitzar campanyes d'educació i conscienciació ambiental sobre els impactes ambientals** i per la salut que tenen determinades decisions i hàbits de desplaçament, dissenyades conjuntament entre l'administració i els agents educatius i socials.
8. **Demandar a la Generalitat, com a administració competent, que millori el sistema de vigilància, predicció i informació de la qualitat de l'aire i de la qualitat acústica a Terrassa.** Col·laborar amb altres administracions per a la creació d'un sistema d'informació que permeti que qualsevol ciutadà o ciutadana tingui accés al registre de nivells de contaminació atmosfèrica i acústica de manera àgil i senzilla, per augmentar la conscienciació al respecte.
9. **Implantar mesures contundents en casos d'episodis ambientals de contaminació:** restricció de l'ús de vehicles, gratuïtat transport públic, etc.
10. **Crear un observatori de la qualitat de l'aire i la qualitat acústica.**

Àmbit 3.15 Usos i gestió del temps.

La nostra societat i les nostres ciutats es regeixen per un model temporal que s'articula al voltant del temps dedicat al treball laboral, invisibilitzant així la resta de temps i d'activitats que queden poc valorades i reconegudes. Aquest model genera desequilibris i desigualtats, sent les més evidents les relacionades amb el gènere. Cal doncs avançar cap a un nou model temporal que resolgui els desequilibris i generi més benestar personal i social, tot facilitant la gestió del temps quotidià.

El temps és un dret, però no el gaudim de la mateixa manera totes les persones. Quan parlem de temps sorgeixen les desigualtats de gènere existents. Treballar per un nou model temporal a la ciutat significa treballar per la igualtat i la no-discriminació, per què homes i dones puguin organitzar els seus temps i es reconguin tots els temps: el de cura, el de mobilitat, el de participació social, el de formació, el familiar, el temps lliure, etc. Dones i homes han de poder viure des de la diversitat amb plenitud els seus temps i en els diferents cicles de la seva vida. Som conscients dels desajustos que l'actual model temporal ens genera, però sovint desconeixem que aquest model pot modificar-se i canviar-se des de les polítiques públiques.

En aquest sentit, des de l'Ajuntament cal treballar perquè la ciutat s'adapti a les noves realitats socials i a les necessitats de les persones. Cal que la planificació i organització dels entorns urbans sigui més propera a les persones, es garanteixi la seva qualitat de vida, i faciliti la coresponsabilitat i la sostenibilitat. És necessari analitzar i revisar la relació entre temps, espai i territori.

L'Ajuntament de Terrassa ha de posar en marxa polítiques del temps perquè són una oportunitat per millorar la qualitat de la vida quotidiana de totes les persones. Millorar i reforçar l'oferta de serveis de la ciutat i cercar l'harmonització dels diversos temps de vida davant les necessitats expressades i demandades per la ciutadania són l'objectiu final d'aquestes polítiques. Polítiques que han de garantir la igualtat de les persones en l'ús del temps. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Aplicar, desenvolupar, revisar i avaluar les mesures del Pla estratègic per als usos i la gestió del temps a Terrassa.**
2. **Difondre i donar a conèixer el Pla estratègic per als usos i la gestió del temps a Terrassa, tot recollint noves demandes i/o necessitats.**
3. **Continuar impulsant el Pacte del Temps a Terrassa.**
4. **Impulsar campanyes de sensibilització amb la participació de diferents entitats, associacions i moviments sobre la reorganització dels temps a la nostra ciutat.**

Àmbit 3.16 Cooperació i desenvolupament.

Les desigualtats són innecessàries, evitables i injustes, i el seu increment està produint la negació dels drets humans bàsics a una part important de la població mundial. La cooperació internacional a escala municipal és una política pública que fa front a les causes i els impactes d'un món cada cop més desigual, mitjançant accions locals des de les institucions i la societat civil.

Terrassa és una ciutat compromesa amb la cooperació per al desenvolupament i la solidaritat fruit d'un teixit associatiu ric i divers. L'any 1994 s'aprova, promoguda pel moviment a favor del 0,7%, la primera partida de fons públics destinats a la cooperació a l'Ajuntament de Terrassa.

Més enllà del treball reconegut i laboriós que s'ha fet durant aquests anys i el paper històric del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional, en aquests moments ha deixat de ser un espai referent en participació ciutadana. La cooperació es defineix com la col·laboració entre iguals per a aconseguir una finalitat comuna. Per tant, en els processos de cooperació aprenem tots i totes. El compromís de la ciutadania vers la solidaritat ha fet que Terrassa, fins i tot en temps de crisi, dediqui l'1% del pressupost municipal a projectes de cooperació, ja que sabem que la crisi afecta de manera especial a les persones de menys recursos que viuen als països més empobrits. Una ciutadania conscient pot ajudar a la denúncia d'aquestes injustícies que provoquen la negació dels drets fonamentals bàsics a moltes persones del planeta, per això es dedica el 20% del pressupost a activitats de sensibilització a la ciutat de Terrassa.

Des de Terrassa en Comú pensem que la sensibilització i l'educació pel desenvolupament han de partir del convenciment que teixir xarxes internacionals i compartir experiències positives de cooperació pot ajudar a la ciutat a fer front a l'actual situació de crisi i d'increment de les desigualtats. D'ells en podem aprendre experiències que han d'incrementar la cohesió social, la generació de llocs de treball i la participació i millora en la generació de polítiques, entre altres.

1. **Mantenir el pressupost de cooperació en l'1% dels recursos propis de l'Ajuntament i donar suport decidit a la implementació del Pla director de la cooperació a Terrassa.**
2. **Incrementar la participació ciutadana en el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.** Vetllar per la informació i transparència en els criteris de valoració per l'adjudicació de fons de cooperació, sigui mitjançant convocatòria o conveni.
3. **Promoure l'increment de la participació en l'associacionisme i l'activisme social** així com la millora de la cohesió a la ciutat, mitjançant una dotació de recursos que doni suport a activistes i a organitzacions de països en vies de desenvolupament i d'aquí.
4. **Sensibilitzar a la ciutadania sobre les causes i conseqüències de les desigualtats i de l'empobriment dels països,** mitjançant projectes innovadors i l'ús de les noves tecnologies, plantejant accions coordinades entre les organitzacions de cooperació internacional de la ciutat i l'escola.
5. **Promoure que tots els estudiants de secundària de Terrassa hagin tingut almenys una experiència de solidaritat o voluntariat** en entitats socials de la ciutat, i promoure la dotació de recursos per a les entitats i la participació del Servei d'Educació per tal que es pugui portar a terme. Dotar de materials i recursos a les escoles per treballar i celebrar el dia dels drets humans i dels drets dels infants.
6. **Promoure la recerca sobre les causes de les desigualtats,** i fer seguiment d'indicadors com els Objectius del Mil·lenni, i promoure la difusió de missatges i coneixements basats en l'evidència i la rigorositat. Potenciar Terrassa com a ciutat universitària mitjançant la cooperació i l'intercanvi de coneixements socials, científics i acadèmics amb altres entitats universitàries de països del sud.
7. **Incrementar la perspectiva de gènere i la lluita contra la violència masclista i el "patriarcalisme"** en els projectes de cooperació i les accions de sensibilització mitjançant la formació de les entitats i la implicació dels grups de dones de la ciutat, associacions contra la violència de gènere i la Regidoria de Polítiques de Gènere a Terrassa.
8. **Contribuir a atenuar els efectes dels conflictes armats,** atenent a les convocatòries d'ajuts d'emergència en zones de conflicte i catàstrofe natural.
9. **Promoure el comerç just en la compra de productes que l'Ajuntament necessiti** mitjançant la prioritització d'empreses que el practiquin.
10. **Transversalitzar els objectius del Pla director de la cooperació pel desenvolupament** i estudiar en cada cas les possibilitats de suport i col·laboració

per part de totes les regidories de l'Ajuntament. Promoure i facilitar la vinculació dels tècnics de l'Ajuntament en projectes de solidaritat i cooperació municipalista.

Àmbit 3.17 Benestar animal.

A Terrassa, com a la majoria de ciutats catalanes, aflora en els últims temps un clamor ciutadà en defensa dels animals, del seu benestar i dels seus drets. Com sol ser habitual, la llei va per darrere dels canvis socials i és ara quan tenim una oportunitat per renovar-nos i adaptar-nos al que ja no pot quedar amagat: el valor dels animals, la seva capacitat per desenvolupar una tasca social i la seva necessitat de protecció, donat que ells no tenen veu.

Per assumir aquests objectius cal fer una tasca de conscienciació ciutadana, començant des de la infància fins a les persones grans. Obrir els ulls a tothom i donar-los les eines necessàries per entendre que la bona convivència ciutadana precisa del respecte als animals, tant d'aquells que conviuen a les nostres llars, com aquells que ocupen el medi natural de la ciutat. I així mateix, per als ciutadans i ciutadanes que ja són propietaris/es d'animals de companyia, educar-los per una tinença responsable que no causi malestar en el veïnat.

També, des de l'Ajuntament s'ha de continuar promovent la creació d'espais per a l'esbarjo dels gossos que contribueixen al seu benestar però, també, al benestar de les persones.

1. **Potenciar, encara més, el coneixement sobre els animals**, la tinença responsable dels mateixos, i el deure de donar protecció i benestar, des de la infància, promovent xerrades, cursos i tallers a les escoles, als centres cívics, en associacions i en altres entitats de la ciutat, mitjançant educadors i tècnics o professionals en la matèria.
2. **Crear a tots els espais públics de la ciutat espais de lliure accés pels gossos**, mitjançant delimitació d'espais o delimitacions horàries, per fer compatible l'ús d'aquestes zones amb la resta d'usuaris de la ciutat. Tots els barris del municipi haurien de tenir, com a mínim, una àrea de lliure accés.
3. **Aplicar el règim sancionador de l'Ordenança de Tinença i Protecció dels Animals** als comportaments incívics dels propietaris d'animals (com no recollir els excrements de la via pública, no tenir censat l'animal, abandonar animals o maltractar-los) i que la sanció suposi l'obligació de fer treballs per a la comunitat que ajudin a acabar amb els comportaments incívics d'altres propietaris.
4. **Destinar la recaptació econòmica de les sancions que no es poden permutar per treballs a la comunitat** en millorar espais i serveis destinats als animals, com ara el Centre d'Atenció d'Animals Domèstics (CAAD) o els espais de lliure accés.
5. **Fomentar la funció social dels animals envers els infants**, la gent gran i les persones amb discapacitats. Continuar amb el model de col·laboració amb diferents entitats socials i de voluntariat en la gestió del Centre d'Atenció dels Animals Domèstics de Terrassa.

6. **Ampliar l'Ordenança de Tinença i Protecció dels Animals** per facilitar que els usuaris puguin viatjar amb els seus animals en el transport públic, amb les condicions que s'estableixin per garantir que no es produeixi cap molèstia a la resta d'usuaris.
7. **Facilitar formació especialitzada a la policia local sobre rescat o decomís d'animals**, amb la participació d'organitzacions i associacions de defensa dels animals i altres professionals experts. Estudiar la possibilitat de crear un grup especialitzat a la Policia Municipal.
8. **Declarar Terrassa com a municipi lliure de caça esportiva o d'oci**, a través d'un control estricte i restringit de les modalitats de caça, prioritzant la protecció animal i la seguretat de les persones, i fer complir de manera estricta la normativa, especialment la tinença de gossos per a activitats de caça.
9. **Prioritzar el compliment de l'ordenança municipal en allò que es refereix a la vigilància i prohibició de venda d'animals a la via pública.**

BLOC 4. Transformem i obrim les institucions. Per construir democràcia, ciutadania i comunitat.

Propostes per una Terrassa que torni el poder i la capacitat de decisió a la seva gent. Totes les mesures proposades reclamen un canvi radical en la forma de prendre les decisions, de concebre les institucions i de gestionar la ciutat. Una ciutat intel·ligent és una ciutat que dóna veu a la intel·ligència col·lectiva dels seus habitants en la presa de decisions. Per això, necessitem transformar l'Ajuntament, aplicar més el sentit comú i generar institucions menys burocratitzades i més eficaces per resoldre els problemes concrets de les persones que viuen a Terrassa.

Una de les essències de la democràcia és el coneixement per part de la ciutadania de les decisions que es prenguin en totes les qüestions que puguin afectar les seves vides, el procés i recorregut d'aquesta presa de decisions, les dades, i les circumstàncies que conflueixen per prendre-les. Totes les persones que habiten una ciutat han de tenir garantit l'accés a la informació corresponent a la gestió que els seus representants fan en relació al govern de la mateixa. És fonamental garantir la transparència de la informació, la seva accessibilitat en un llenguatge comprensible per la majoria, la correcta comunicació i difusió, així com un correcte ús ètic.

Cal fomentar la participació comunitària, així com la deliberació i el diàleg i la implicació de les organitzacions ciutadanes, moviments socials, associacions veïnals, ecologistes, juvenils, culturals i del tercer sector en l'acció de govern i en les decisions que ens afecten directament. La coresponsabilització entre la ciutadania i l'Ajuntament en l'exercici de govern de la ciutat és un element clau en la democràcia a escala municipal.

La rendició de comptes dels representants electes és necessària per explicar, justificadament, els objectius i resultats al conjunt de la ciutadania i contribuir a la millora de l'administració i la gestió pública. El Codi Ètic de Terrassa en Comú recull ja una sèrie de principis i compromisos dels representants polítics i dels partits en matèria de transparència i rendició de comptes. L'Ajuntament de Terrassa ha de tenir un sistema integral que faciliti a la ciutadania el seguiment, la comprensió i el control dels seus governants.

Hem de dotar d'un nou sentit i força a conceptes fets servir sovint de manera massa utilitària o funcional, com participació, transparència, autogestió i control ciutadà.

Àmbit 4.1 Transparència en la gestió pública.

Una de les essències de la democràcia és el coneixement, per part de la ciutadania, de les decisions que es prenen en totes les qüestions que afecten les seves vides, del procés i recorregut d'aquesta presa de decisions, i les dades i les circumstàncies que conflueixen per prendre-les. Totes les persones que habiten una ciutat han de tenir garantit l'accés a la informació corresponent a la gestió que els seus representats fan de

qualsevol activitat o acció relacionada amb el govern de la mateixa. Per tant, és fonamental garantir la transparència de la informació, la seva accessibilitat i la correcta comunicació i difusió, així com un correcte ús ètic i amb responsabilitat ciutadana que garanteixi la privacitat i seguretat dels ciutadans i ciutadanes i les seves dades personals.

La transparència total és una condició indispensable perquè es doni la participació i la col·laboració de la societat. Sense transparència total no hi haurà participació, i si n'hi ha, no tindrà la qualitat esperada. La informació ha d'estar disponible en formats reutilitzables i sota llicències obertes, que permetin copiar, difondre, modificar, adaptar, extreure, reordenar, combinar i fer ús comercial de les dades, reconeixent l'autoria de les mateixes.

En els darrers anys, l'Ajuntament ha avançat en aquesta matèria a través de la web <http://governobert.terrassa.cat>, on s'han fet públiques bona part de les dades de caràcter municipal, seguint criteris d'open data i govern obert. Encara hi ha, però, dèficits importants en el desglossament de la despesa municipal, en el detall de les retribucions públiques, així com en la navegabilitat i en la traçabilitat de les dades. Cal apuntar, a més, que si l'Ajuntament aquest darrer any ha avançat en aquest terreny, no ha estat només per iniciativa pròpia sinó com a resposta a la pressió ciutadana. Les experiències de transparència desenvolupades a Terrassa no donen els resultats, ni reals ni desitjables, respecte del seu propi objectiu: la transparència.

1. **Assegurar la transparència i l'accessibilitat a les dades públiques.** La transparència ha d'incloure informació sobre l'organització institucional i l'estructura administrativa, la gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial, les decisions i les actuacions amb una rellevància jurídica, la plantilla, la relació de llocs de treball i el règim retributiu, els procediments administratius relacionats amb l'exercici de les seves competències, els contractes i els convenis, les convocatòries i l'atorgament de les subvencions i els ajuts públics, els informes i els estudis, els plans, els programes i les memòries generals, informació estadística, informació geogràfica, els convenis de col·laboració, i tot allò referent a com es desenvolupa la gestió administrativa i a com s'està gestionant la documentació generada pels organismes públics i/o entitats privades que rebin finançament públic o gestionin serveis públics. La informació pública s'ha d'estructurar de tal manera que qualsevol ciutadà o ciutadana pugui accedir-hi de manera fàcil i pugui entendre el seu contingut, i comprendre'n totes les dades i els documents amb l'abast i la precisió necessaris.
2. **Utilitzar un sistema de gestió documental que garanteixi la seva autenticitat, fiabilitat, qualitat i traçabilitat.** Fer de l'administració un contínuum proactiu d'informació i dades obertes, públiques i honestes. Establir un marc coherent de publicació de la informació en un format obert amb el qual les dades puguin ser usades. Fusionar els portals de Transparència, de Dades Obertes i Seu Electrònica en una sola classificació. Garantir la transparència en la traçabilitat: assegurar que l'origen de les dades sigui cert, retrobable i útil.
3. **Crear un "hub" (centre) intern destinat a dotar d'informació la mateixa organització i sobretot a la ciutadania.** El "hub" estarà format per juristes, tecnòlegs, gestors documentals i una direcció tècnica, i durà a terme un treball en

equip. El “hub” inclourà la participació de la ciutadania en una mesa de revisió de la informació que es publica.

4. **Garantir la difusió i la formació per a la comprensió, la consulta i l'ús de la informació.** Habilitació d'espais presencials assistits als centres municipals que garanteixin l'accés a les formes de participació i informació. Realitzar formació al personal de l'Ajuntament i impulsar sessions d'alfabetització en informació pública per a la ciutadania en arxius, biblioteques i centres cívics.
5. **Unificar orgànica i funcionalment els serveis d'Arxiu Administratiu i Històric,** creant un Servei transversal de Gestió Documental i Arxiu, per guanyar en eficiència i eficàcia en el foment de l'accés a la informació.
6. **Crear el Consell Participatiu de la Transparència i la Informació Pública de la ciutat de Terrassa.**

Àmbit 4.2 Participació ciutadana.

Cal fomentar la participació comunitària, així com el diàleg i la implicació de les organitzacions ciutadanes, moviments socials, associacions veïnals, juvenils, culturals i del tercer sector en l'acció de govern i en les decisions que afecten directament al territori, preservant la seva autonomia. La coresponsabilització entre la ciutadania i l'Ajuntament en l'exercici de govern de la ciutat és un element clau en la democràcia a escala municipal.

Els òrgans de participació existents, com els consells municipals de districte o els consells de participació sectorials són en la seva major part, òrgans purament consultius, no vinculants i que acaben esgotant les forces de nombroses entitats i persones que hi dediquen hores de forma voluntària, massa vegades es converteixen en espais informatius i molt poc deliberatius. Tot i que durant anys s'han engegat nombrosos processos de "participació", en general aquests han quedat en processos de consulta, sense que la participació hagi estat per sé, vinculant, i massa sovint fortament intervinguda per l'Ajuntament.

Tenint en compte la riquesa associativa de la ciutat en nombrosos àmbits (culturals, esportius, veïnals, polítics, etc.), hi ha una gran mancança per adequar-se a les necessitats col·lectives d'aquests de manera coresponsabilitzada i no paternalista. Hi ha hagut una mancança en la implicació en la presa de decisions i disseny de polítiques que contemplin els coneixements d'aquesta riquesa associativa de manera activa.

1. **Gestió de manera compartida d'equipaments públics i d'espais en desús.** Obrir a les entitats i grups de la societat civil i la ciutadania la gestió dels equipaments públics i l'ús de l'espai públic. I regular i garantir l'accés i la gestió i ús d'espais en desús a entitats, grups i col·lectius ciutadans amb una activitat de demostrat interès públic.
2. **Garantir i dotar d'importància els processos i els resultats del treball ciutadà que s'articula des de les xarxes associatives.** Apoderar suficientment aquestes xarxes i les persones que les conformen. Capacitant-les per a la gestió de projectes i treballant per àmbits i presa de decisions. Generar espais intersectorials i

ciutadans que fomentin la cooperació entre sectors, amb l'objectiu de reforçar projectes comuns de ciutat.

3. **Articular i ordenar els processos i eines o instruments de demanda ciutadana**, com són les xarxes socials, els circuits d'atenció ciutadana, i els mecanismes directes de relació amb la ciutadania i el territori.
4. **Revisar, estudiar, esmenar, modificar i validar el Pla Estratègic de participació ciutadana i el Reglament de participació ciutadana** de forma oberta a la ciutadania.

Àmbit 4.3 Rendició de comptes.

La rendició de comptes són el conjunt de mecanismes que permeten a un ens explicar, justificadament, els seus objectius i resultats al conjunt de la ciutadania, contribuint a la millora de l'administració i la gestió pública. La transparència a fons, el govern obert i altres mecanismes per la democràcia directa, són mesures que ajuden a rendir comptes i que la ciutadania estigui informada, pugui participar i vigilar en l'acció de govern. El codi ètic de Terrassa en Comú recull ja una sèrie de compromisos dels representants polítics i dels partits en matèria de transparència i rendició de comptes. Però l'Ajuntament de Terrassa ha de tenir un sistema integral que faciliti a la ciutadania el seguiment, l'explicació i el control dels seus governants.

S'han fet alguns passos en termes de rendició de comptes, però encara queda molt camí per fer. Estem molt lluny d'una transparència a fons, hi ha importants mancances en termes de govern obert i els representants polítics de l'Ajuntament no estan sotmesos, ni han assumit, un compromís ètic que permeti una bona rendició de comptes amb la ciutadania. La sindicatura de greuges fa una bona funció per garantir la bona atenció a la ciutadania. Malgrat tot, es tracta d'un òrgan sense atribució i per tant sense el pes i la dedicació necessària per a una ciutat de les dimensions de Terrassa. Calen mesures per establir un major control, seguiment i avaluació. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Establir un sistema de rendició de comptes (digital i analògic) on els regidors i regidores, personal directiu d'àrees, i l'alcalde o alcaldessa rendeixin comptes, de forma periòdica i transparent, de la seva activitat i acció de govern.** Realitzar audiències públiques de caràcter deliberatiu per fer seguiment i avaluació de l'acció de govern, obertes a la ciutadania i on els representants hagin de respondre a les preguntes de les entitats i la ciutadania. Articular mecanismes i acords que permetin la revocació de l'alcalde o l'alcaldesa per part de la ciutadania en cas d'incompliments flagrants dels compromisos amb la ciutadania.
2. **Actuar de manera integral contra la corrupció. Elaborar un codi ètic dels càrrecs públics locals i del conjunt del personal i empreses que treballen per l'administració local. No contractar empreses i particulars condemnats per delictes de corrupció** (enriquiment injust amb recursos públics o privats, suborn, malversació i apropiació de fons públics, etc.).

3. **Impulsar un observatori municipal autònom amb capacitat d'avaluar les accions de govern**, els compromisos del pla de mandat i la situació social i econòmica de la ciutat.
4. **Evitar portes giratòries establint un compromís ètic** que eviti als càrrecs polítics assumir càrrecs de responsabilitat, en un període mínim de 4 anys, en empreses amb les quals s'ha treballat directament durant el mandat polític.
5. **Donar més pes a la sindicatura de greuges** per tal que pugui atendre possibles denúncies sobre casos d'incompliment dels programes electorals i dels compromisos de transparència, govern obert i participació ciutadana, investigar el que s'hagi denunciat i donar resposta a les persones i a les entitats i associacions denunciants.

Àmbit 4.4 Societat de la informació i el coneixement

L'era digital ha obert enormement les possibilitats de millorar, reconstruir i inventar la democràcia del segle XXI, la ciutat és un àmbit essencial per innovar i desenvolupar projectes que permetin una millora de la seva qualitat democràtica, social i, al cap i a la fi, que millorin la vida quotidiana dels seus habitants. En realitat els aspectes relacionats amb la societat de la informació i el coneixement són aspectes transversals, que afecten tots els àmbits plantejats en aquest programa, en la mesura que el conjunt de desenvolupaments socioecològics afecten el conjunt de les nostres pràctiques quotidianes i poden obrir finestres d'oportunitat. S'han de fixar criteris que garanteixin els drets i llibertats individuals i col·lectives, i que reforcin la dimensió de la cooperació social que ens proporciona una societat cada cop més connectada. Per això i dins d'aquest àmbit, es plantegen una sèrie d'actuacions dividides en subàmbits amb l'objectiu de situar a la ciutat de Terrassa com una de les ciutats referents en la promoció del coneixement obert, la cultura i el software lliure, les telecomunicacions obertes lliures i distribuïdes.

1. **Elaborar i executar un programa d'implementació de software lliure a tota l'administració pública de la ciutat.** Aquest programa ha d'incloure, entre d'altres, la migració de tot el programari de la administració pública a programari lliure i un pla d'alfabetització i educació digital integral.
2. **Desenvolupar una xarxa municipal de wifi obert adscrita a la xarxa lliure Guifi.net**, que proporcioni autonomia tecnològica ciutadana, que fomenti l'economia a escala local, i reforci les xarxes i comunitats existents a la ciutat.
3. **Crear un pla pel foment del coneixement obert i la cultura lliure.** Fomentar la cultura lliure i les llicències lliures en la producció cultural de la ciutat, proporcionant incentius a la utilització de llicències obertes i amb espais físics per difondre i promoure racons culturals que utilitzin aquests criteris.
4. **Contribuir a desenvolupar una proposta d'ètica del codi obert per la defensa de la privacitat, els drets ciutadans, i la llibertat a la xarxa**, així com per la defensa de la neutralitat d'Internet. Aquesta proposta ha d'incloure condicions ètiques per als contractes de “hosting” dels servidors municipals, i el compromís en la

utilització i difusió d'estàndards lliures i oberts pel conjunt de documentació i productes resultants de l'activitat de l'Ajuntament de Terrassa.

Àmbit 4.5 Governança

És necessari avançar cap a una governança públic-comunitària de la ciutat, facilitant i, sobretot, no entorpidint els processos d'autoorganització i autonomia ciutadana per a la gestió ciutadana dels serveis, projectes i equipaments públics. S'ha de revisar el sistema de governança municipal actual, per construir una nova governança protagonitzada per una ciutadania més activa. Les institucions han d'estar al servei de la ciutadania i això requereix repensar el seu paper en la gestió i govern de les ciutats cap a un model d'institucions en comú. La descentralització, la proximitat, la transversalitat o la capacitat d'actualitzar-se i corregir les seves formes de funcionar de manera àgil són elements claus a tenir en compte en un nou model de protagonisme ciutadà i pel bé comú.

L'estructura de l'Ajuntament de Terrassa no està pensada per fomentar la participació i la governança oberta de i per a la ciutadania. L'estructura del govern i l'administració local és ara per ara, massa compartimentada, de manera que duplica responsabilitats i competències i allunya i confon a la ciutadania. Tampoc té capacitat d'actualitzar-se, en tenir una estructura de funcionament feixuga i sovint sobreburocratitzada i sobrecompartimentada. S'estructura de manera que la relació amb la ciutadania és vertical, jeràrquica i de dalt cap a baix, això fa molt difícil que el govern i l'administració local responguin a la voluntat ciutadana. Per exemple, la divisió en àrees sovint ha dificultat la cooperació i la transversalitat, tant de caràcter polític com professional. Els districtes, com a possibles espais descentralitzats del govern local, estan fortament centralitzats i presenten grans mancances d'autonomia, en la seva gestió i dinamització, relegats a una relació política basada en l'oci i no en l'autogestió col·lectiva del districte i de les activitats que s'hi desenvolupen. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Dotar els districtes i els seus Consells Municipals de major capacitat de funcionament, decisió, dotació i execució pressupostària.** Crear la figura del regidor/a de districte que tindrà com a funció principal recollir les necessitats i prioritats dels veïns i veïnes i les seves aportacions per a ser debatudes, aprovades i executades per les regidories sectorials competents. S'han de posar en marxa estructures operatives que funcionin de baix a dalt, i la comunicació ha de ser permanent. Ampliar el plenari dels Consells Municipals de Districte amb la participació de veïns i veïnes que no formin part de les entitats representades. Impulsar i reforçar el treball comunitari als barris, com a eina de proximitat i per fomentar la cooperació entre entitats, persones i serveis públics.
2. **Revisar i reformular l'estructura municipal actual.** Avançar cap a una estructura que respongui a una nova visió de la governança en el que els drets socials de les persones han de ser la seva prioritat. **Fer una auditoria sobre el dimensionament actual dels diferents serveis i empreses municipals amb la finalitat de reorganitzar-les d'acord amb les noves prioritats i per millorar la prestació de**

serveis a la ciutadania i la coordinació interna. Establir mecanismes de participació directa de tots els i les treballadors/es municipals. Estudiar el grau d'externalització en la prestació de diferents serveis municipals i l'ús de consultories externes per detectar si és possible minimitzar-lo i potenciar l'aportació de coneixement del personal municipal.

Àmbit 4.6 Democràcia directa

Una democràcia real és aquella on la ciutadania té veu i control sobre les decisions que els afecten. Els mecanismes de representació actuals no són suficients per garantir la veu i el control de la ciutadania sobre les institucions. A l'era digital s'obren un gran nombre de possibilitats d'establir mecanismes de participació directe que enriqueixin i millorin la democràcia a les nostres ciutats.

La desafecció de la ciutadania respecte a la política municipal és un fet constatable arreu. La baixa participació, un 48,7% a les darreres eleccions municipals de Terrassa en seria un exemple. La centralització de la presa de decisions des de l'administració municipal allunya a la ciutadania de la participació democràtica i de la política en general. La ciutadania veu com les institucions s'allunyen dels seus problemes quotidians, i la seva capacitat d'influir es fa molt difícil només votant cada quatre anys. Una participació més directa i de més proximitat on la ciutadania pugui decidir directament aquelles qüestions que l'afecten és la base per a la construcció d'una democràcia ciutadana. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Realitzar consultes ciutadanes per validar la legislació municipal o decisions de caràcter estructural.** Les consultes han de ser vinculants i han de fer possible proposar ordenances, ratificar-les o desestimar-les.
2. **Estudiar nous mecanismes que millorin la participació de la ciutadania al Ple municipal.** Revisar i ampliar els mecanismes deliberatius i decisius per a la participació ciutadana en els assumptes que seran debatuts al Ple, els quals hauran de ser tractats de manera obligatòria, i prèviament, als Consells municipals sectorials o territorials.
3. **Estudiar la viabilitat i implementació del vot directe real i permanent.** El vot directe real i permanent és un mecanisme de control que garanteix que els càrrecs electes actuïn al servei del bé comú. Per tant s'estudiarà una proposta en què la votació ciutadana es pugui complementar amb l'activitat ordinària del Ple Municipal, a través d'un model híbrid de participació (Democràcia 4.0 municipal).
4. **Promoure els processos i instruments necessaris per a la participació presencial i digital en una ciutat democràtica.** Crear un sistema d'identificació-autenticació ciutadana que permeti garantir els estàndards de seguretat, privacitat i dret de participació. Crear un organisme que vetlli per la compatibilitat i integració dels diferents elements del procés participatiu.

Àmbit 4.7 Govern Obert

L'acció del govern de la ciutat s'ha de fer amb i per la ciutadania. La legislació municipal ha de ser construïda i modificada a la vista de tots i totes, de forma col·laborativa i transparent, entre la ciutadania, la societat civil experta i els governs, mitjançant processos de recollida de propostes i aportacions, espais d'avaluació, esmena i de validació. Sovint s'utilitza el terme govern obert sobre la base de la transparència, no obstant la transparència és una condició, però no l'única actuació d'un govern obert. Existeix tot un nou camp a desenvolupar a través de la participació oberta (digital i analògica) gràcies a Internet com a nova arena per a la política, garantint sempre la universalitat de l'accés a la participació.

Els plens de l'Ajuntament lluny de ser espais per a la deliberació, per a la participació i per a la presa de decisions dels aspectes que concerneixen el conjunt de la ciutadania, s'han convertit en un conjunt de tràmits i protocols on es reuneix la classe política, on la participació ciutadana és gairebé inexistent i on els polítics tenen un xec en blanc atorgat en unes eleccions per decidir sobre el futur de la ciutat i dels seus habitants. Un govern obert és un govern basat en la col·laboració i la participació activa de la gent, i per tant no es pot limitar a oferir informació o escoltar sinó que ha d'implicar a la ciutadania en el procés de governar i construir la ciutat.

1. **Desenvolupar i regular les Iniciatives Legislatives Populars** en el marc competencial municipal. Regular que la ciutadania pugui presentar Iniciatives Legislatives Populars directes, que es transformin en referèndums/consultes ciutadanes vinculants. Una petició de la ciutadania, firmada per un nombre mínim de persones, pot obligar a la votació d'ordenances, legislació o acords.
2. **Establir un sistema de pressupostos participatius vinculants**, en el que un percentatge determinat (entre el 5 i el 10%, a estudiar segons les possibilitats) del pressupost municipal serà gestionat de forma oberta, participativa i vinculant. Proposem uns pressupostos participatius que ja des del seu inici incloguin la descentralització i corresponsabilització ciutadana del model d'inversió d'una part del pressupost municipal.
3. **Estudiar i establir els mecanismes necessaris per poder elaborar la legislació municipal i l'acció de govern de forma oberta i col·laborativa amb la ciutadania.** Garantir mecanismes oberts de recollida de propostes, aportacions i esmenes, espais d'avaluació i de validació ciutadana per les principals accions de govern i per la legislació municipal.

Àmbit 4.8 Dret a decidir. Dret a decidir-ho tot i en comú

L'aposta per la democràcia real és al cor del projecte de Terrassa en Comú. Aquest compromís suposa la defensa del dret personal i col·lectiu a decidir sobre totes les qüestions rellevants que determinen la vida en comú, entre les quals es troba el dret a l'autodeterminació.

Aquest compromís no pressuposa una posició única, Terrassa en Comú és un espai plural on conviuen persones amb identitats i orígens múltiples i amb diverses percepcions de la qüestió nacional i territorial.

L'exigència de la reivindicació democràtica del dret a decidir no pot anar dissociada del dret a decidir en altres àmbits de la vida política i social del país. Com la resta de drets humans, el dret a decidir no s'ha de pidolar, s'ha de conquerir. Per tot això, donem suport a totes les mobilitzacions socials que condueixin al seu exercici efectiu, lliure i informat. I així mateix, creiem profundament en la necessitat de vincular aquestes mobilitzacions amb l'obertura de processos constituents que permetin aprofundir en la democràcia tant a Catalunya com a la resta de l'Estat, processos en què la ciutadania ha de poder debatre i decidir. En aquest context i amb aquest objectiu definim els següents compromisos.

1. **Defensem el dret del poble de Catalunya a decidir de forma col·lectiva sobre tots els aspectes que tenen a veure amb la seva vida i el seu futur, i a dotar-se dels instruments necessaris per fer possibles aquest dret. El programa de Terrassa en Comú concreta aquests instruments en el Bloc 4.**
2. **En relació al dret d'autodeterminació, Terrassa en Comú considera que el poble català, en tant que subjecte polític, ha de disposar de la sobirania democràtica necessària per a fer efectiu l'exercici del dret a decidir el seu futur polític amb llibertat.**
3. **Creiem que l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya sobre el seu futur ha de tenir totes les garanties democràtiques per aconseguir el màxim nivell de deliberació, participació i inclusió social i política.**

Àmbit 4.9 Mitjans de comunicació públics de proximitat i de qualitat.

El pensament crític és democràcia. Cal capgirar les dinàmiques dels mitjans de comunicació, començant pels públics de proximitat, perquè vegin a la ciutadania com a copropietària i no com a client, perquè responguin prioritàriament a l'objectiu de promoure el pensament crític i el debat lliure i plural d'idees.

Els mitjans de comunicació públics locals són un servei públic i tenen un paper molt important com a element cohesionador dins el municipi, com a referent informatiu, com a impulsor de la participació ciutadana i com a aparador de les activitats quotidianes econòmiques, socials, culturals, de la pluralitat política i dels projectes de futur. En totes les societats que s'anomenen democràtiques la garantia de la transparència, l'honestat, la neutralitat i el pluralisme ha de ser no només una profunda convicció sinó també un eix fonamental de la seva actuació. Des de l'arribada de la democràcia l'Ajuntament de Terrassa ha desenvolupat un seguit de mitjans de comunicació municipals destinats prioritàriament a difondre les activitats i projectes que genera la gestió del municipi i a reflectir la vida social, econòmica i cultural del conjunt de la ciutat.

Actualment, estan operatius: el butlletí municipal Visquem Terrassa, la televisió Canal Terrassa Vallès, la Ràdio Municipal, la web municipal i el diari digital Terrassa Digital.

En uns moments de desafecció d'una part de la ciutadania vers les institucions, es fa imprescindible reforçar els mecanismes de participació i avaluació de l'activitat institucional, per tal de garantir que la transparència en la seva relació amb la ciutadania i en la comunicació de l'acció municipal esdevingui un element prioritari.

Per aquesta raó és imprescindible que es comparteixin i s'apliquin de manera rigorosa els principis i els valors que es recullen en el Decàleg de bones pràctiques de la comunicació local pública, impulsat pel laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural de la Universitat Autònoma de Barcelona. Cal garantir informació veraç, imparcial, diversa i plural al servei de la ciutadania i no al servei dels interessos partidistes i personals de qui ostenta el poder municipal. Les nostres propostes en aquest àmbit són les següents:

1. **Crear el Consell Municipal de Comunicació com a organisme de control dels mitjans públics locals**, on hi hagi participació de representants de la ciutadania i entitats ciutadanes, a banda de representants dels professionals dels mitjans, per assegurar que es compleixin els apartats anteriors.
2. **Vetllar perquè els mitjans de comunicació locals, públics i privats, incorporin l'equitat de gènere en els seus continguts**, promoguin la paritat i la presència equilibrada d'homes i dones i eliminin qualsevol contingut sexista o degradant per les dones.
3. **Garantir que el Servei de Comunicació i Premsa de l'Ajuntament faciliti informació als mitjans de comunicació públics i privats, amb total transparència.**
4. **Potenciar xarxes d'informació i comunicació municipal a través de tots els mitjans i canals que generin pensament crític, debat lliure i plural d'idees i que tractin la ciutadania com a copropietari/a i no com a client.**

